

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 1994/55

Karar Sayısı : 1994/50

Karar Günü : 8.7.1994

R.G. Tarih-Sayı :29.07.1994-22005

İPTAL DAVASINI AÇAN : Anamuhalefet (Anavatan) Partisi Türkiye Büyük Millet Meclisi grubu adına grup Başkanvekili M. Oltan SUNGURLU.

İPTAL DAVASININ KONUSU : 20.5.1994 günlü Resmî Gazete'de yayımlanan 529 sayılı "Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararname"nin Anayasa'nın genel ilkelerine ve 6., 7., 10., 73., 87., 91., 123., 128., 138., 153., 160., 161., 163. ve 165. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemidir.

II- YASA METİNLERİ :

A- İptali İstenilen Kurallar :

İptali istenilen 529 sayılı "Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararname" şöyledir :

Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresinin yeniden düzenlenmesi; 18/5/1994 tarih ve 3990 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu'nca 18/5/1994 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Amaç, Kapsam, Tanımlar

MADDE 1- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin amacı, ceza infaz kurumlarıyla tutukevlerinin kuruluş ve idaresine ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.

Bu Kanun Hükmünde Kararnamede geçen;

a) Bakan: Adalet Bakanını,

b) Bakanlık: Adalet Bakanlığını,

c) İdare: Kurumların müdürlük ve servis kuruluşunu,

d) Kurum: Ceza infaz kurumları ile tutukevlerini,

e) Ceza İnfaz Kurumları: Kapalı ve açık cezaevleri ile çocuk eğitim evlerini,

f) İşletmeler ve İşyurtları Kurumu: Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeleri ve İşyurtları Kurumlarını,

g) İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu: Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeleri ve İşyurtları Yüksek Kurulunu,

h) İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğü: Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğünü,

i) Kurum Müdürü: Kuruluşu olan kurumun müdürünü,

j) Müdür: Kurum müdürü dışındaki servis müdürünü,

k) İdare Memuru: Kuruluşu tam olan veya olmayan kurumlardaki memuru,

l) Kapalı Cezaevi: İçten ve dıştan korumayla görevli personelinin bulunan ve firara karşı koruma önlemlerinin alındığı ceza infaz kurumlarını,

m) Açık Cezaevi: Hükümlülerin çalıştırılması esası üzerine kurulmuş, dıştan korumayla görevli personeli bulunmayan ve firara karşı koruma önlemleri olmayan ceza infaz kurumlarını,

n) Çocuk Eğitimevi: Çocuk hükümlülerin tedavi amacıyla kurulmuş dıştan korumayla görevli personeli bulunmayan ve firara karşı koruma önlemleri olmayan kurumları,

o) Tutukevi: Tutuklama kararlarının yerine getirildiği, içten ve dıştan korumayla görevli personeli bulunan ve firara karşı koruma önlemlerinin alındığı kurumları,

ifade eder.

Kurumlar

MADDE 2- Kurumlar Bakanlığa bağlı olup Bakanlıkça belirlenen yerlerde kurulur. Bakanlıkça bu Kanun Hükmünde Kararnamede öngörülen hizmetleri gerçekleştirmeye elverişli fiziki yapıya sahip, elektronik donanımlı kurum binaları sağlanır. Kapalı ve açık cezaevleri ayrı yerlerde kuralacağı gibi personeli ayrı olmak koşuluyla aynı yerde de kurulabilir.

Kurum bulunmayan veya kurumları kullanılamaz hale gelen yerlerdeki hürriyeti bağlayıcı cezalar ile tutuklama kararları Bakanlıkça belirlenen kurumlarda yerine getirilir.

Hazinece adalet hizmetleri ile kurumları için tahsis edilen bina ve arsaların tahsis amaçlarına uygun olarak kullanılma niteliklerini yitirmeleri veya bölge cezaevi yapımı nedeniyle kullanılmalarından vazgeçilmesi halinde; bunların satışına ve satış parasının mahkeme ve kurum binalarının yapım, onarım ve tadilatı ile işletme ve işyurdu faaliyetlerinde kullanılmak üzere İşletmeler ve İşyurtları Kurumu bütçesine gelir kaydına Bakanlık yetkilidir.

Kurum Personeli, Nitelikleri, Atanmaları, Yetki ve Sorumlulukları

MADDE 3- Cumhuriyet Başsavcısı, kurumlar ve personel üzerinde her türlü denetim ve gözetim yetkisine sahiptir. Ancak bu yetki işletmeler ve işyurtlarında disiplin ve güvenlik ile sınırlıdır.

Cumhuriyet başsavcısı bu yetkilerini, kendi sorumluluğu altında işbölümünde cezaevi yönetimi ile görevlendireceği kurum Cumhuriyet savcısı vasıtasıyla da kullanabilir.

Adalet Bakanlığınca, terör suçundan hükümlü ve tutukluların muhafazasına tahsis edilmiş olan ceza infaz kurumunun bulunduğu yer Cumhuriyet Başsavcısı veya görevlendireceği Kurum Cumhuriyet savcısına görevlerinin devamı süresince aylık ödenek ve yüksek hakimlik tazminatından ayrı olarak (2000); bu ceza infaz kurumlarında görevli kurum müdürü ve servis müdürlerine görevlerinin devamı süresince (1500) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda aylık ek tazminat ödenir. Bu tazminatlara hak kazanılması ve ödenmesinde, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin ilgili hükümleri uygulanır ve bu tazminat damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

Kurum gözetim ve denetimi ile görevlendirilen Cumhuriyet savcılarının terfilerinde bu görevleri nedeniyle aldıkları sicilleri lehe olması halinde diğer faaliyetlerinden öncelikle dikkate alınır.

Kurum müdürü ve diğer personelin atama ve nakilleri Bakanlıkça yapılır.

Kuruluşu tam kurumlar: Bir kurum müdürünün yönetiminde infaz müdürü, koruma müdürü, idari ve mali işler müdürü, personel müdürü, yeterli sayıda idare memuru ve bunlara bağlı birimlerden oluşur.

Bakanlıkça gerekli görülen kurumlarda birden fazla infaz müdürü ve koruma müdürü atanabilir.

Kurum müdürü, kurumun amiri olup yönetiminden kurum Cumhuriyet savcısı, Cumhuriyet başsavcısı ve Bakanlığa karşı sorumludur. Bütün personel üzerinde gözetim ve denetim ile emir ve talimat verme yetkisine sahiptir.

Kurum müdürü: Hukuk, kamu yönetimi, sosyal hizmetler, sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimleri alanında en az dört yıl öğretim yapan fakülte veya yüksek okullar ile bunlara denkliği kabul edilmiş yabancı öğretim kurumları mezunları arasından atanır. Kriminoloji, penoloji veya insan hakları konusunda lisans üstü eğitim yapmış olmak öncelikli atanma nedenidir.

Müdürler en az iki yıllık yüksek okul mezunları arasından atanır. Kurum müdürünün atanmasında aranan niteliklere sahip olmak öncelik nedenidir. İki yıllık yüksek okul mezunu müdürlerin, kurum müdürlüğüne atanabilmesi için en az beş yıllık müdürlük yapması ve görevinde başarılı olması gerekir. Kurum müdürünün atanmasında aranan niteliklere sahip olanlarda süre koşulu aranmaz.

Çocuk eğitimevi kuruluşu tam kurum olup, bir kurum müdürünün yönetiminde eğitim müdürü, idari ve mali işler müdürü, personel müdürü ve yeteri kadar idare memuru ve bunlara bağlı birimlerden oluşur.

Çocuk eğitimevinde, kurum müdürlüğüne, yukarıdaki fıkra yazılı koşulların yanında çocuk suçluluğu veya korunmaya muhtaç çocuklar konusunda lisans üstü eğitim yapmış olmak öncelikli atanma nedenidir.

Açık cezaevinde koruma müdürü bulunmaz. Bu kurumda infaz ve koruma başmemuru ve memurları infaz müdürüne bağlı olarak görev yapar.

İşletme veya işyurdu bulunan kurumlarla çocuk eğitimevlerinde; işletme faaliyetlerini yürütmek üzere işletme müdürü işyurdu faaliyetlerini yürütmek üzere işyurdu müdürü bulunur.

İşletme ve işyurdu müdürleri, işletme ve işyurdu faaliyeti konularında İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğüne bağlıdır. Ancak kurum disiplini ve güvenliği yönünden kurum müdürü, kurum Cumhuriyet savcısı ve Cumhuriyet başsavcısının vereceği emir ve talimatları uymakla yükümlüdür.

İşletme müdürü olmak için, iş idaresi, ekonomi ve ilgili mühendislik bilimleri alanında en az dört yıl öğretim yapan fakülte veya yüksek okullar ile bunlara denkliği kabu edilen öğretim kurumlarından mezun olmak ve işletmenin faaliyeti konusuna giren bir işte özel veya resmi kurum veya kuruluşlarda en az dört yıl çalışmış olmak gerekir.

İşletme faaliyetinde ihtisaslaşma halinde veya faaliyetin neteliğine göre diğer fakülte ve yüksek okul mezunları da işletme müdürü olarak çalıştırılabilir.

Kuruluşu tam olmayan kurumlar bir idare memurunun yönetiminde yeteri kadar büro memuru ve koruma personelinden oluşur.

İdare memuru, kuruluşu tam olmayan kurumun amiri olup, yönetiminden kurum Cumhuriyet savcısı, Cumhuriyet başsavcısı ve Bakanlığa karşı sorumludur. Kurum müdürü ve servis müdürlerinin görevini yapar.

Kurum personeli görevinden doğan suçlularından dolayı haklarında bulundukları yer Cumhuriyet başsavcılığınca doğrudan ve genel hükümlere göre soruşturma ve kovuşturma yapılır.

Kurum görevlilerinin çalışma gün, saat ve şekilleri Bakanlıkça düzenlenir.

İnfaz ve koruma başmemuru ve memurları görev sırasında Bakanlıkça belirlenen ve sağlanan kıyafetleri giyerler.

Kurum personeline, görevleri başında bulunduğu sürelerde yemek verilir.

Mutfak kuruluşu bulunmayan kurumlarda çalışan personele yiyecek bedeli nakdi olarak ödenir.

Bu Kanun Hükmünde Kararnamede hüküm bulunmayan hallerde; personel hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, işçiler hakkında 1475 sayılı İş Kanunu hükümleri uygulanır.

Kurumların Korunması, İnfaz ve Koruma Memurlarının Yetiştirilmesi

MADDE 4- Kurumların iç ve dış koruması infaz ve koruma başmemur ve memurları tarafından sağlanır. Bu personelin iç veya dış koruma ile görevlendirilmesi atama işleminde belirlenir.

Dış koruma personeli silahlı olarak görev yapar.

İş koruma personeli Bakanlıkça temin ve tespit edilen inzibati aletlerle görev yapar.

Kurum içindeki asayiş ve güvenliği bozucu olayların önlenip bastırılması hariç olmak üzere dış koruma personeli kuruma silahlı olarak giremez.

Dış koruma personeline verilecek silah ve cephane ödeneği Adalet Bakanlığı bütçesinden karşılanmak suretiyle Milli Savunma Bakanlığınca tedarik ve ikmal edilir.

Kurum müdürü, bulunmadığı hallerde sırasıyla servis müdürü, idare memuru, infaz ve koruma başmemuru ve infaz ve koruma memuru da koruma personeli tarafından önlenemeyen asayiş ve güvenliği bozucu olaylarla kurumda yapılacak aramalarda mahallin en büyük mülki amirinden yardım isteyebilir.

İnfaz ve koruma memur adayları, Bakanlığa bağlı, kuruluş yerleri Bakanlıkça belirlenen eğitim merkezlerinde dokuz ay süre ile eğitime tabi tutulur.

Eğitim merkezine alınacak adayların fiziki ve diğer nitelikleri ile eğitim süresi sonunda yapılacak sınav komisyonunun oluşumu, sınav şekil ve usulü Bakanlar Kurulunca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. Eğitim sonunda başarılı olamayanların memuriyetle ilişkisi kesilir. Ancak bunlardan yapılan masraflarla ilgili herhangi bir ücret talep edilmez.

Eğitim merkezi, nitelikleri yönetmelikte belirlenen ve atamaları Bakanlıkça yapılan bir müdür, iki müdür yardımcısı ile bir bürodan oluşur.

Eğitim konusunda deneyimi olan emekli emniyet ve jandarma mensupları eğitim merkezlerinde müdür, müdür yardımcısı ve öğretmen kadroları karşılık gösterilmek suretiyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine bağlı olmaksızın sözleşmeli olarak çalıştırılabilir. Bu surette çalışanların emekli aylıkları kesilmez.

Bu suretle çalıştırılacakların, sayısı, sözleşme usul ve esasları ile ücretleri Bakanlar Kurulu Kararı ile tespit edilir.

Eğitim merkezinde görevlendirilecek öğretim görevlileri; Bakanın istemi üzerine, yetkili kurul ve organlarınca ek görevle görevlendirilmeleri uygun görülen yeteri kadar üniversite öğretim üye ve yardımcısı ile adli ve idari yargı hakim ve Cumhuriyet savcıları, avukatlar, diğer uzman ve öğretmenlerden oluşur.

Adayların kalmalarını sağlamak üzere Bakanlıkça eğitim merkezlerinde yatılı tesisler kurulur. Adaylara ayrıca yemek çıkarılır.

Eğitim merkezinde çalışan personel, adaylara çıkarılan yemek tabelasına dahil edilir.

Eğitim merkezlerindeki yatılı tesislerin her türlü gereksinim ve giderleri Bakanlık bütçesinden karşılanır.

Eğitim merkezi yatılı tesislerinde, adaylardan yatak ve yemek ücreti alınmaz.

Eğitim merkezinde görevlendirilen öğretim görevlilerinden;

a) Üniversite öğretim üye ve yardımcısına, Yüksek Öğretim Personel Kanununa göre,

b) Üniversite dışından görevlendirilenlere; birinci derecede olanlar için profesörlere, ikinci derecede olanlar için doçentlere üç veya daha aşağı derecede olanlar ile kamu görevlisi olmayanlar için okutmanlara ödenen ek ders ücreti miktarınca ders ücreti ödenir.

Adaylar eğitim merkezinde geçirdikleri sürelerle göre mecburi hizmetle yükümlüdür. Bu konuda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümleri uygulanır.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu

MADDE 5- İşletmeler ve İşyurtları Kurumu: Tüzelkişiliğe sahip, faaliyetlerinde özerk, sorumluluğu sermayesi ile sınırlı, bu Kanun Hükmünde Kararnamedeki hükümler saklı kalmak üzere özel hukuk hükümlerine tabi bir kuruluştur. İşletmeler ve İşyurtları Kurumu hükümlü ve tutukluların tretman amacına yönelik olarak çalışmalarını sağlamak; ticari gaye ile mal ve hizmet üretmek ve pazarlamak üzere işletmeler ve işyurtları kurar.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumunun organları, İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu ve Genel Müdürlüktür.

İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu; Bakanlık Müsteşarının başkanlığında, bu konuda görevlendirilen müsteşar yardımcısı, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Genel Müdürü, İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürü, Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanı, İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı, Teknik İşler Dairesi Başkanından oluşur. Bakan gerekli gördüğü hallerde bu Kurula başkanlık eder.

İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu başkan ve üyelerine toplantı başına 1000 gösterge rakamının Bütçe Kanunlarında Devlet memurları için tespit edilen maaş katsayısıyla çarpılması sonucu bulunacak miktarda İşletmeler ve İşyurtları Kurumu bütçesinden huzur hakkı ödenir. Bu ödemeler damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğü; Genel müdür, genel müdür yardımcıları, daire başkanları ve bürolardan oluşur.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu, İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu Başkanı idare ve yargı mercilerinde ve üçüncü kişilere karşı temsil eder. Gerektiğinde bu yetkisini devredebilir.

İşletmeler ve İşyurtları

MADDE 6- İşletme, açık cezaevleri bünyesinde oluşturulan ekonomik ölçekte seri üretim yapan ekonomik faaliyet yerleri ile buna bağlı tesislerdir.

İşyurtları, hükümlü ve tutukluların meslek ve zanaat sahibi olmalarını sağlamak amacıyla kapalı veya açık cezaevleri bünyesinde oluşturulan atölye, ünite ve tesislerdir.

İşletmeler ve işyurtları tüzelkişiliğe sahiptir.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu ile işletmeler ve işyurtları, Muhasebei Umumiye Kanununa, Devlet İhale Kanununa ve Sayıştay'ın denetimine tabi değildir. İşletmeler ve İşyurtları Kurumu ile işletmeler ve işyurtları 2.4.1987 tarih ve 3346 sayılı Kanun uyarınca denetlenir.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu ile işletmeler ve işyurtları; kurumlar vergisinden, yapılacak bağış ve yardımlar nedeniyle Veraset ve İntikal Vergisinden, üzerinde çalıştıkları gayrimenkuller için Bina ve Arazi Vergisinden, inşaat işleri, sınai, zirai ve diğer faaliyetlerine

ait her türlü işlemleri ile bu faaliyetlerinden elde ettikleri gelirleri Damga Vergisi ve diğer vergilerden, ithal ettikleri veya bağış yoluyla araç, makine, alet, malzeme, kitap, cihazlar ile yedek parçalar Gümrük Vergisi ve her türlü vergi, resim, harç, hisse, fon, zam ve ardiye ücretlerinden bağışiktır.

Bunlara yapılacak bağış ve yardımları Kurumlar ve Gelir Vergisi matrahından indirilebilir.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu, işletmeler ve işyurtları gelirleri ile kârlarından Hazineye pay ayrılmaz, bilanço kârları Hazineye gelir kaydedilmez.

İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulunun Görevleri

MADDE 7- İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulunun görevleri şunlardır;

- a) İşletmeler ve işyurtlarının genel amaç ve politikalarını belirlemek,
- b) İşletmeler ve İşyurtları Kurumunun bütçesini hazırlamak ve Bakan onayına sunmak,
- c) Yeni İşletme ve işyurtlarının kurulmasına veya kaldırılmasına karar vermek,
- d) İşletme ve işyurtlarının sermaye miktarlarını belirlemek, kaynak tahsisi yapmak ve gerektiğinde birinden diğerine kaynak aktarması yapılmasına karar vermek,
- e) İşletmeler ve işyurtlarının yıllık bütçe, ek bütçe, program ve projeleri ile faaliyet raporları ve netice hesaplarını onaylamak veya reddetmek,
- f) Hükümlü ve tutukluların çalıştırılma esas ve ilkelerini belirlemek,
- g) Genel bütçeden kadrolu personelin işletme veya işyurdunda çalıştırılmasına ilişkin İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğünün önerilerini karara bağlamak,
- h) İşletmeler ve işyurtları yönetim kurullarının önerisi üzerine 1475 sayılı İş Kanunu hükümlerine göre işçi çalıştırılmasına, ücretlerinin belirlenmesine ve bunların işten çıkarılmasına karar vererek Bakanlık onayına sunmak,
- i) Fazla iş çıkarmak suretiyle işletme ve işyurduna yararlı olan personel, işçi ve hükümlülere prim ödenmesinin esas ve ilkelerini belirlemek; işletme ve işyurdu yönetim kurullarının, senelik bilançolarında tahakkuk edecek kârdan personel, işçi ve hükümlülere kâr payı ödenmesine ilişkin önerilerini karara bağlamak,
- j) İşletme ve işyurtlarının faaliyetlerini denetim şirketlerine denetletmek veya adalet müfettişleri tarafından denetlenmesini Bakana önermek,
- k) İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğü ile Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Genel Müdürlüğü arasında koordinasyonu sağlamak.

İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğü

MADDE 8- İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürü, müşterek kararla atanır. İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürü olarak atanabilmek için iş idaresi, ekonomi, hukuk, mühendislik bilimleri alanında en az dört yıl öğrenim yapan fakülte veya yüksek okullar ile bunlara denkliği kabul edilen öğretim kurumlarından mezun olmak ve özel veya resmî bir işletme veya kurumda işletmecilik konusunda en az altı yıl çalışmış olmak gerekir. Bu koşulların yanında işletme lisans üstü eğitimi yapmış olmak tercih nedenidir.

İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) İşletmeler ve işyurtlarını yönetmek, hesap işlerini izlemek ve kontrolörlere denetletmek, bunlara ait işlemleri yapmak,

b) Hükümlü ve tutukluların çalıştırılmalarıyla ilgili her türlü işlemi yürütmek, küçüklerin çalışma koşulları bakımından ilgili bakanlık ve kamu kuruluşları ile işbirliği yapmak,

c) İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu kararlarını yerine getirmek,

d) İşletmeler ve işyurtlarının yıllık iş programlarını, bütçelerini, ek bütçelerini, faaliyet raporu ve netice hesaplarını İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kuruluna sunmak,

e) İşletmeler ve işyurtlarındaki Bakanlık kadrosunda bulunan personelin atama, yükselme, yer değiştirme, izin, istifa ve emeklilik gibi özlük işlerinin yürütülmesinde Personel Genel Müdürlüğü ile hizmet öncesi, hizmet içi ve bir üst göreve hazırlama eğitimlerinde Eğitim Dairesi Başkanlığı ile koordinasyonu sağlamak,

f) İşletmeler yönetim kurulu ile işyurdu yönetim kurullarının, genel bütçeden kadrolu personelin işletme ve işyurdunda çalıştırılmasına ilişkin önerilerini İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kuruluna sunmak,

g) İşletmeler ile işyurtlarında 1475 sayılı İş Kanunu uyarınca çalıştırılacak işçilere ilişkin işletme ve işyurdu yönetim kurullarının önerilerini İşletmeler ve İşyurtları Kuruluna sunmak,

h) İşletme müdürlerinin sözleşmesini düzenlemek ve Bakan onayına sunmak,

i) Kurumlardan salıverilen hükümlülerin işe yerleştirilmeleri konusunda infaz sonrası koruma ve yardım müesseseleri ve diğer kurullarla ilişkileri düzenlemek,

j) Görev alanına giren konularda mevzuat yetersizliğine ve aksaklığına ilişkin inceleme ve araştırma yaparak İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kuruluna öneride bulunmak, tüzük ve yönetmelik tasarılarını hazırlamak ve izlemek, görüş bildirmek, genelge düzenlemek,

k) Kanunlarda gösterilen ve Bakanlıkça verilen diğer görevleri yapmak,

Sermaye Kaynakları

MADDE 9- İşletmeler ve İşyurtları Kurumunun sermaye kaynakları şunlardır:

a) Genel bütçeden ayrılan ödenek ve sermaye katılım payları,

b) 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşaatı Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesine göre tahsil edilen harçlar,

c) 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1), (2) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan yargı ve noter harçlarının %50'si,

d) 27.5.1988 tarihli ve 3454 sayılı Kanuna göre genel, katma ve mahalli idareler dışında, kuruluşlara ve kişilere başvuruları üzerine verilecek adli sicil kayıtları sebebiyle alınan ücretlerin tamamı,

e) 27.5.1988 tarihli ve 3454 sayılı Kanuna göre adli yargıda asliye hukuk, sulh hukuk, kadastro, ticaret ve iş mahkemelerine açılan davalarda, icra ceza davaları hariç olmak üzere icra tetkik mercilerince bakılan iş ve davalarda, idari yargıda, idare ve vergi mahkemelerinde açılan davalarda; icra ve iflas dairelerinde, talimat dahil her icra işinde; izale-i şuyu satış memurlukları, tereke mümessillikleri ile Bakanlıkça kurulmuş ticaret sicil memurluklarında kullanılacak dosya gömlekleri ve basılı evraklardan alınan ücretlerin tamamı,

f) 27.5.1988 tarihli ve 3454 sayılı Kanuna göre Bakanlığın yayan hizmetlerinden elde edilen gelirlerin tamamı,

g) İşletmeler ve işyurtlarının yıl sonu kârlarından İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulu tarafından ayrılan miktarlar,

h) 2 nci maddenin üçüncü fıkrası uyarınca elde edilen satış paraları,

i) Kurumlar, işletmeler ve işyurtlarının demirbaşına kayıtlı olup hizmet dışı bırakılan eşya ve araçların satışından elde edilen gelirler,

j) Faiz ve sair gelirler,

k) Bağış ve yardımlar.

Yukarıdaki fıkranın (b) bendine göre tahsil edilen harçlar ile (c) bendine göre tahsil edilen yargı ve noter harçları ve (d) ve (e) bentlerine göre alınan ücretler İşletmeler ve İşyurtları Kurumunun Ankara'da milli bir bankada açılacak hesaba aktarılacak üzere, günlük olarak bulundukları mahalledeki bir bankanın şubesine yatırılır.

(b) ve (c) bendinde yazılı olanlar makbuz karşılığı tahsil edilir.

(f) ve (i) bentlerine göre elde edilen gelirler tahsilatı takiben ikinci fıkrada belirtilen hesaba yatırılır.

(a) bendinde yazılı sermaye katılım payları yukarıda bahsi geçen hesaba yatırılır.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu bütçesinden, Bakanlıkça belirlenen miktar ve esaslar dahilinde; Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı ile bağlı kuruluşların her türlü ihtiyaçlarına ve Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştayın Bakanlıkça belirlenen miktar ve esaslar dahilinde demirbaş, araç , mefruşat ve teknik gereksinimlerini karşılamak üzere harcama yapılabilir.

İşletme ve işyurdu bütçelerinden, işletme ve işyurdu hizmet ve çalışmalarının yürütülmesi ile ilgili her türlü döşeme, demirbaş, makine, teçhizat, kara, hava ve deniz taşıtları alım, bakım, onarım ve işletilmesi ile işletmeye ilişkin giderler için harcama yapılır.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumu, işletme ve işyurduna ait mallar Devlet malı sayılır. Bunlar aleyhine suç işleyenler, Devlet malları aleyhine suç işleyenler gibi cezalandırılır.

Sözleşmeli Personel Çalıştırılması, Fazla Çalışma, Kâr Payı Dağıtımı

MADDE 10- İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğü ile işletmeler ve işyurtlarında, özel bir meslek bilgisine ve uzmanlığa ihtiyaç gösteren işlerde çalıştırılacak personel ile işletme müdürü, muhasebe müdürü, üretim müdürü ve pazarlama müdürü kadroları karşılık gösterilmek suretiyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine bağlı olmaksızın sözleşmeli olarak çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırılacak personelin sayısı ile yapılacak sözleşmenin usul ve esasları, ödenecek ücret miktarı ve diğer mali haklar Bakanlar Kurulu tarafından tespit edilir.

Kurum personeli kendilerinin isteği, İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulunun izniyle işletme ve işyurdunda çalıştırılabilir. İşletme ve işyurdunda görevlendirilen personel o işin sorumlu memuru sayılır.

İşletme veya işyurdu kurullarının önerisi, İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulunun kararı ve Bakanlık onayı ile ücretleri işletme veya işyurdundan ödenmek üzere 1475 sayılı İş Kanunu hükümlerine göre işletmeler ve işyurtlarında işçi çalıştırılabilir.

İşletme ve işyurdu müdürlerinin kararıyla, işletme ve işyurtlarında çalışma saatleri dışında veya tatil günlerinde fazla çalışma yapılabilir. Fazla çalışma yapan personel ve işçilere Bütçe Kanunlarında belirlenen miktarlarda fazla çalışma ücreti ödenir.

İşletmeler ve İşyurtları Yüksek Kurulunun onayı ile, işletme ve işyurtlarında görevli personel, işçi ve hükümlülere; işletme ve işyurtlarının senelik bilançolarında tahakkuk edecek faiz gelirleri hariç kardan, bunun yüzde yirmibeşini aşmamak ve ilgilinin ele geçen yıllık net ücretlerinin yüzde ellisini geçmemek üzere her sene Bütçe Kanunlarında gösterilen memur maaş katsayısının taban olarak (5 000) tavan olarak (10 000) rakamı ile çarpımından elde edilecek utar arasında, çalıştıkları süre ile yaptıkları işin özellik ve güçlüğüne göre belirlenecek oranlarda kâr payı ödenir. Ödemeler, çalışmayı takip eden bütçe yılında ve bir defada yapılır.

Kadro Cetvelleri

MADDE 11- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar iptal edilerek 13.12.1983 tarih ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) ve (i) sayılı cetvellerin Adalet Bakanlığına ait bölümünden çıkartılmıştır.

Ekli (3), (4) ve (5) sayılı listelerde yazılı kadrolar 13.12.1983 tarih ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) ve (i) sayılı cetvellerin Adalet Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

Yönetmelik

MADDE 12- a) Kurum müdürü ile diğer müdürlerin görevleri,

- b) Kurum personelinin görevleri,
 - c) Kurulların görevleri,
 - d) Grup sorumlusu ve infaz ve koruma memurlarının yetiştirilmesine ilişkin usul ve esaslar,
 - e) Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeleri ve İşyurtları Kurumu ile işletmeler ve işyurtlarına ilişkin hususlar,
 - f) Kurumlarda yapılacak aramaların usul ve esasları,
 - g) Fazla çalışma usul ve esasları,
 - h) Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin uygulanmasına ilişkin sair hususlar,
- Yönetmelikte gösterilir.

Yönetmelik, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır.

Düzenlenecek yönetmelik yürürlüğe girinceye kadar, kurumlar ve işyurtlarına ait mevcut yönetmelik ve talimatnamelerin uygulanmasına devam olunur.

Ceza İnfaz Kurumları ile Tevkifevlerinin Yönetimine ve Cezaların İnfazına Dair Tüzüğün bu Kanun Hükmünde Kararnameye aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Kaldırılan Hükümler

MADDE 13- 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 114 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde geçen "Ceza infaz kurumları, çocuk eğitim, ıslah ve infaz kurumları ve tutukevlerinin memur ve hizmetlileri ile" ibaresi ve 115 inci maddesinin ikinci fıkrası ve ek 1 inci maddesi, 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 10, 11 ve ek 3 üncü maddeleri, 1721 sayılı Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanunun 1, 3, 4, 6 ve 7 inci maddeleri; 4358 sayılı Ceza ve Tevkifevleri Umum Müdürlüğünün Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanunun 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14 ve 15 inci maddeleri, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 20 nci maddesi yürürlükten kaldırılmış; 2820 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununa ekli (1) sayılı cetvelde yer alan "Cezaevi mümessil Cumhuriyet savcılığı" unvanı cetvel metninden, 30.6.1934 tarihli ve 2548 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yazılı "harç ve" ibareleri fıkra metninden çıkarılmıştır.

27.5.1988 tarihli ve 3454 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası hükmü aynı maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri bakımından uygulanmaz.

Değiştirilen Hükümler

MADDE 14- 2992 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin başlığı, başlangıcındaki cümle ile (a), (b), (c) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Genel Müdürlüğü"

"Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Ceza İnfaz kurumları ve tutukevlerini yönetmek, denetlemek, hesap işlerini izlemek,
- b) Hükümlü ve tutukluların giydirilmesi, beslenmesi, yatırılması ve eğitilmesi işleriyle "Cezaevleri ve Mahkeme Binaları, İnşaatı Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanun"da gösterilen her türlü işlemleri yapmak,
- c) Ceza infaz kurumları ile tutukevlerini, küçüklerin cezalarının yerine getirileceği eğitimevlerini, hakkında tedbir uygulanmış olan küçüklerin yerleştirileceği müesseseleri, küçüklerin kısa sürelerde kabul edilecekleri kurumları ve küçüklere mahsus tutukevlerini sevk ve idare etmek ve buralara alınmış küçüklerin muhafaza, bakım ve eğitim işlerinin kontrolünü yapmak,
- d) Ceza ve infaz kurumları, çocuk eğitimevleri, tutukevleri ile eğitim merkezinde görevli personelin atama, yükselme, yer değiştirme, izin, istifa ve emeklilik gibi özlük işlerini yürütmek ve bu konularda gerektiğinde Personel Genel Müdürlüğü ile; bu kurumlardaki bütün personelin hizmet öncesi, hizmet içi ve bir üst göreve hazırlama eğitimleri bakımından Eğitim Dairesi Başkanlığı ile koordinasyonu sağlamak."

MADDE 15- 1992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek kabulü Hakkında Kanunun 15 inci maddesi birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Cumhuriyet savcılıkları ile adli ve idari mahkemelerin ve adalet komisyonlarının kalem işlerini, icra ve iflas dairelerini, noterlik dairelerini, geçici yetkili noter yardımcılarını, kapalı ve açık cezaevleri ile tutukevleri ve çocuk eğitimevlerini, işletmeler ve işyurtlarının, koruma kurullarını, 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkında kanun uyarınca kurulmuş bulunan kurum ve müesseseleri, ticaret sicili memurluklarını, icra tetkik mercii kalemlerini, mahkeme veznelerini, suç eşyası emanet, tereke, izalei şuyu satışı, ayniyat ve levazım memurluklarını, PTT ve daire mütemekliklerini, Bakan tarafından gösterilecek lüzum üzerine merkez kuruluşu içerisindeki birimleri ve Bakanlığa bağlı diğer üniteleri denetlemek ve işlemlerini incelemek."

MADDE 16- 1992 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bakanlığa Bağlı Kuruluşlar

Madde 26- 14.4.1982 tarih ve 2659 sayılı Kanunla kurulan Adli Tıp Kurumu ile Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeleri ve İşyurtları Kurumu Bakanlığa bağlı kuruluşlardır."

MADDE 17- 1992 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeleri ve İşyurtları Genel Müdürlüğünde, işletmeler ve işyurtlarının mali denetimiyle görevlendirilmek üzere kontrolör istihdam edilebilir. Bunlar

ihtiyaç halinde kazanılmış hak aylık dereceleri ile bulundukları kadro derecelerine eşit merkez veya taşra teşkilatındaki diğer bir kadroya atanabilirler."

MADDE 18- Kanunlarda geçen "mütedavil sermaye ile iş gören cezaevleriyle ıslah evleri" ibareleri "İşletmeler ve İşyurtları Kurumu ile işletmeler ve işyurtları" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 19- 30.6.1934 tarih ve 2548 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıdaki maddeler gereğince alınacak yiyecek bedelleri makbuz karşılığı tahsil olunur."

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihte cezaevi müdürleri olarak görev yapanların çalışma, mesleki bilgi, beceri ve başarısı, göreve bağlılığı dikkate alınarak kurum müdürü veya servis müdürü olarak atama işlemleri, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde yapılır.

Cezaevi müdürlerinden yeni görevlere atamaları yapılanlar yan ödeme kararnamesinde değişiklik yapıncaya kadar, unvanları ile aylık derecelerine göre ödenmekte olan yan ödemelerini alırlar. Adalet Bakanlığı merkez teşkilatında çalışmakta iken bu Kanun Hükmünde Kararname uyarınca Cezaevi ve Çocuk Eğitimevi İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürlüğüne aktarılan kontrolörlere, yeni düzenleme yapılanaya kadar daha önceki aylık ve özlük haklarının ödenmesine devam edilir.

Görev unvanları değişmeyen diğer personelin yeniden atamaları yapılmaz. Bu personel görevlerine devam eder.

GEÇİCİ MADDE 2- 14.6.1930 tarihli ve 1721 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi ile 13.1.1943 tarih, 4358 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi gereğince kurulmuş bulunan işyurtlarının aynı ve nakdi bütün malvarlığı ile alacak ve borçları bu Kanun Hükmünde Kararnameyle kurulan İşletmeler ve İşyurtları Kurumuna devredilmiş sayılır.

İşletmeler ve İşyurtları Kurumuna, 9 uncu maddenin (c) bendinde yer alan 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan gelirlerden 1993 yılında aktarılabacak miktar 1992 yılı kesinhesabı, (2) sayılı tarifye göre alınan gelirden 1994 yılında aktarılabacak miktar 1993 yılı kesinhesabı esas alınarak hesaplanır.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girmesinden itibaren Kanun Hükmünde Kararnameye uygun biçimde yönetsel ve fiziki yapılanması tamamlanan, dış koruma personeli görevlendirilen kurumlarda, Bakanlıkça belirlenen tarihte, jandarmanın dış koruma görevi sona erer. Kurumların bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine uygun biçimde yönetsel ve fiziki yapılanmasının gerçekleştirilmesi ve dış koruma personelinin Bakanlıkça görevlendirilmesi beş yıl içinde tamamlanır. Bu süre içinde tamamlanamaması halinde sürenin bir katına kadar artırılmasına Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girmesinden itibaren bu Kanun Hükmünde Kararnameye uygun biçimde yönetsel ve fiziki yapılanması tamamlanincaya ve dış koruma personeli görevlendirilinceye kadar Bakanlıkça gerekli görülen kurumlarda, jandarma, kurum içinde infaz ve koruma memurları ile birlikte görev yapar.

GEÇİCİ MADDE 4- 524 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararnameye göre alınan kadrolara yapılmış bulunan atamalara, tahsilat ve ödemelere, aktarmalara ilişkin işlemler ile diğer her türlü işlemler yeni bir işleme gerek kalmaksızın 524 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlükten kalktığı tarihten sonra da geçerliliklerini korurlar.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI TEŞKİLATI : TAŞRA

(1) SAYILI CETVEL

İPTAL EDİLEN KADROLAR

Serbest Tutulan kadro

Kadro sınıfı	Unvanı	Derece	Adedi	Adedi
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	1	40	40
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	2	50	50
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	3	70	70
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	4	140	140
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	5	185	185
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	6	140	140
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	7	160	160
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	8	71	71
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	9	50	50
G.İ.H.	Cezaevi Müdürü	10	94	94
G.İ.H.	Sayman	3	12	12
G.İ.H.	Sayman	4	12	12
G.İ.H.	Sayman	5	15	15
G.İ.H.	Sayman	6	20	20
G.İ.H.	Sayman	7	36	36
G.İ.H.	Sayman	8	36	36
G.İ.H.	Sayman	9	41	41
G.İ.H.	Sayman	10	38	38
G.İ.H.	Sayman	11	26	26

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

G.İ.H.	Sayman	12	4	4
G.İ.H.	İdare Memuru	5	35	35
G.İ.H.	İdare Memuru	6	63	63
G.İ.H.	İdare Memuru	7	100	100
G.İ.H.	İdare Memuru	8	139	139
G.İ.H.	İdare Memuru	9	180	180
G.İ.H.	İdare Memuru	10	129	129
G.İ.H.	Şoför	5	20	20
G.İ.H.	Şoför	6	30	30
G.İ.H.	Şoför	7	40	40
G.İ.H.	Şoför	8	60	60
G.İ.H.	Şoför	9	70	70
G.İ.H.	Şoför	10	80	80
G.İ.H.	Şoför	11	90	90
G.İ.H.	Şoför	12	90	90
G.İ.H.	Şoför	13	70	70
G.İ.H.	Ambar Memuru	5	20	20
G.İ.H.	Ambar Memuru	6	23	23
G.İ.H.	Ambar Memuru	7	39	39
G.İ.H.	Ambar Memuru	8	21	21
G.İ.H.	Ambar Memuru	9	28	28
G.İ.H.	Ambar Memuru	10	32	32
G.İ.H.	Ambar Memuru	11	43	43
G.İ.H.	Ambar Memuru	12	35	35
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	5	73	73
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	6	74	74
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	7	150	150
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	8	124	124
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	9	164	164
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	10	168	168
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	11	163	163
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	12	174	174
G.İ.H.	Cezaevi Katibi	13	57	57
G.İ.H.	Satınalma Memuru	7	2	2
G.İ.H.	Satınalma Memuru	8	3	3

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

G.İ.H.	Satınalma Memuru	9	3	3
G.İ.H.	Satınalma Memuru	10	1	1
G.İ.H.	Satınalma Memuru	11	4	4
G.İ.H.	Satınalma Memuru	12	4	4
G.İ.H.	Satınalma Memuru	13	10	10
G.İ.H.	Veznedar	6	1	1
G.İ.H.	Veznedar	7	2	2
G.İ.H.	Veznedar	8	3	3
G.İ.H.	Veznedar	9	4	4
G.İ.H.	Veznedar	10	5	5
G.İ.H.	Veznedar	11	7	7
G.İ.H.	Veznedar	12	6	6
G.İ.H.	Tahsildar	6	1	1
G.İ.H.	Tahsildar	7	2	2
G.İ.H.	Tahsildar	8	3	3
G.İ.H.	Tahsildar	9	4	4
G.İ.H.	Tahsildar	10	5	5
G.İ.H.	Tahsildar	11	6	6
G.İ.H.	Tahsildar	12	10	10
G.İ.H.	Gemi Adamı	6	1	1
G.İ.H.	Gemi Adamı	7	1	1
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	3	20	20
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	4	90	90
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	5	420	420
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	6	598	598
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	7	1045	1045
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	8	845	845
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	9	655	655
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	10	500	500
G.İ.H.	İnf. Ko. B. Memuru	11	150	150
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	5	400	400
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	6	761	761
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	7	2532	2532
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	8	3550	3550
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	9	4140	4140

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	10	2636	2636
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	11	3300	3300
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	12	1905	1905
G.İ.H.	İnf. Ko. Memuru	13	857	857
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	1	8	8
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	2	8	8
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	3	11	11
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	4	24	24
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	5	43	43
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	6	66	66
S.H.S.	Cezaevi Tabibi	7	65	65
S.H.S.	Diş Tabibi	1	3	3
S.H.S.	Diş Tabibi	2	10	10
S.H.S.	Diş Tabibi	3	12	12
S.H.S.	Diş Tabibi	4	7	7
S.H.S.	Diş Tabibi	5	22	22
S.H.S.	Diş Tabibi	6	9	9
S.H.S.	Diş Tabibi	7	7	7
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	1	5	5
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	2	8	8
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	3	10	10
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	4	14	14
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	5	20	20
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	6	23	23
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	7	35	35
S.H.S.	Sosyal Çalıştırıcı	8	35	35
S.H.S.	Psikolog	1	4	4
S.H.S.	Psikolog	2	8	8
S.H.S.	Psikolog	3	10	10
S.H.S.	Psikolog	4	14	14
S.H.S.	Psikolog	5	20	20
S.H.S.	Psikolog	6	24	24
S.H.S.	Psikolog	7	35	35
S.H.S.	Psikolog	8	35	35
S.H.S.	Veteriner	3	2	2

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

S.H.S	Veteriner	4	2	2
S.H.S	Veteriner	5	2	2
S.H.S	Eczacı	3	1	1
S.H.S	Eczacı	4	1	1
S.H.S	Eczacı	5	1	1
S.H.S	Sağlık Memuru	5	5	5
S.H.S	Sağlık Memuru	6	10	10
S.H.S	Sağlık Memuru	7	15	15
S.H.S	Sağlık Memuru	8	20	20
S.H.S	Sağlık Memuru	9	32	32
S.H.S	Sağlık Memuru	10	32	32
S.H.S	Sağlık Memuru	11	35	35
S.H.S	Sağlık Memuru	12	28	28
S.H.S	Hayvan Sağ. Memuru	5	2	2
S.H.S	Hayvan Sağ. Memuru	6	2	2
S.H.S	Hayvan Sağ. Memuru	7	2	2
S.H.S	Hayvan Sağ. Memuru	8	2	2
S.H.S	Hayvan Sağ. Memuru	9	3	3
S.H.S	Hayvan Sağ. Memuru	10	3	3
T.H.S.	Mühendis	1	4	4
T.H.S.	Mühendis	2	4	4
T.H.S.	Mühendis	3	4	4
T.H.S.	Mühendis	4	4	4
T.H.S.	Mühendis	5	1	1
T.H.S.	Mühendis	6	3	3
T.H.S.	Mühendis	7	4	4
T.H.S.	Mimar	1	1	1
T.H.S.	Mimar	2	1	1
T.H.S.	Mimar	3	1	1
T.H.S.	Mimar	4	1	1
T.H.S.	Mimar	5	1	1
T.H.S.	Mimar	6	1	1
T.H.S.	Mimar	7	1	1
T.H.S.	Teknisyen	3	3	3
T.H.S.	Teknisyen	4	2	2

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

T.H.S.	Teknisyen	5	30	30
T.H.S.	Teknisyen	6	55	55
T.H.S.	Teknisyen	7	75	75
T.H.S.	Teknisyen	8	85	85
T.H.S.	Teknisyen	9	70	70
T.H.S.	Teknisyen	10	100	100
T.H.S.	Teknisyen	11	88	88
T.H.S.	Teknisyen	12	48	48
E.H.S.	Öğretmen	1	7	7
E.H.S.	Öğretmen	2	15	15
E.H.S.	Öğretmen	3	24	24
E.H.S.	Öğretmen	4	35	35
E.H.S.	Öğretmen	5	86	86
E.H.S.	Öğretmen	6	85	85
E.H.S.	Öğretmen	7	72	72
E.H.S.	Öğretmen	8	61	61
E.H.S.	Öğretmen	9	56	56
Y.H.S.	Teknisyen Yrd.	7	40	40
Y.H.S.	Teknisyen Yrd	8	30	30
Y.H.S.	Teknisyen Yrd	9	40	40
Y.H.S.	Teknisyen Yrd	10	45	45
Y.H.S.	Teknisyen Yrd	11	53	53
Y.H.S.	Teknisyen Yrd	12	67	67
Y.H.S.	Teknisyen Yrd	13	20	20
Y.H.S.	Aşçı	7	10	10
Y.H.S.	Aşçı	8	20	20
Y.H.S.	Aşçı	9	40	40
Y.H.S.	Aşçı	10	45	45
Y.H.S.	Aşçı	11	53	53
Y.H.S.	Aşçı	12	67	67
Y.H.S.	Aşçı	13	20	20
Y.H.S.	Hizmetli	7	52	52
Y.H.S.	Hizmetli	8	50	50
Y.H.S.	Hizmetli	9	80	80
Y.H.S.	Hizmetli	10	100	100

Y.H.S.	Hizmetli	11	157	157
Y.H.S.	Hizmetli	12	124	124
Y.H.S.	Hizmetli	13	23	23
Y.H.S.	Kaloriferci	7	9	9
Y.H.S.	Kaloriferci	8	15	15
Y.H.S.	Kaloriferci	9	20	20
Y.H.S.	Kaloriferci	10	25	25
Y.H.S.	Kaloriferci	11	40	40
Y.H.S.	Kaloriferci	12	37	37
Y.H.S.	Kaloriferci	13	27	27
Toplam			31550	31550

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

(1) SAYILI CETVEL İPTAL EDİLEN KADROLAR

Serbest Tutulan

Ek kadro

Kadro unvanı	Sınıfı	Gösterge Adedi	Toplam
3. DERECE			
Sayman	G.İ.H.	1	1
8. DERECE			
Memur	G.İ.H.	2	2
9. DERECE			
Memur	G.İ.H.	2	2
Veznedar	G.İ.H.	1	1
10. DERECE			
Memur	G.İ.H.	3	3
Satınalma	G.İ.H.	1	1
Memuru			
Veznedar	G.İ.H.	1	1
TOPLAM		11	11

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI TEŞKİLATI : (MERKEZ) CEZAEVİ VE
ÇOCUK EĞİTİMEVİ İŞLETMELERİ VE İŞYURLARI KURUMU

(1) SAYILI CETVEL İHDAS EDİLEN KADROLAR

Serbest Tutulan Ek kadro

Kadro Unvanı	Sınıfı	Gösterge adedi	Toplam
1DERECE			
Muhasebe	GİH	1	1
Müdürü			
5DERECE			
Şef	GİH	1	1
7DERECE			
Veznedar	GİH	1	1
Satınalma	GİH	1	1
Memuru			
9DERECE			
Daktilo	GİH	3	3
11DERECE			
Memur	GİH	6	6
13. DERECE			
Hizmetli	YHS	2	2
TOPLAM		15	15

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : (MERKEZ) CEZAEVİ VE ÇOCUK EĞİTİMEVİ İŞLETMELERİ VE
İŞYURLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

(1) SAYILI CETVEL

İHDAS EDİLEN KADROLAR Serbest

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Ek kadro Unvanı	Sınıfı	Gösterge adedi	Toplam
1DERECE	GİH		
İşletmeler ve İşyurtları Genel Müdürü	GİH	1	1
Genel Müdür Yardımcısı	GİH	3	3
Daire Başkanı	GİH	2	2
Uzman	GİH	10	10
Kontrolör	GİH	5	5
Mühendis	THS	5	5
Şube Müdürü	GİH	1	1
2DERECE		2	2
Daire Başkanı	GİH	10	10
Uzman	GİH		
Kontrolör	GİH	4	4
Mühendis	THS	5	5
Şube Müdürü	GİH	1	1
3DERECE	GİH		
Daire Başkanı	GİH	2	2
Uzman	GİH	5	5
Kontrolör	GİH	4	4
Mühendis	THS	5	5
Şube Müdür	GİH	1	1
4DERECE			
Uzman	GİH	5	5
Kontrolör	GİH	4	4
Mühendis	THS	5	5
Şube Müdürü	GİH	1	1
5DERECE			
Uzman		5	5
Kontrolör	GİH	3	3
Mühendis	THS	5	5
Şef	GİH	1	1
Daktilo	GİH	3	3
Memur	GİH	3	3

6DERECE

Uzman	GİH	10	10
Kontrolör	GİH	3	3
Mühendis	THS	5	5
Şef	GİH	3	3
Daktilo	GİH	3	3
Memur	GİH	3	3

7. DERECE

Kontrolör	GİH	3	3
Mühendis	THS	5	5
Şef	GİH	4	4
Daktilo	GİH	3	3
Memur	GİH	3	3

8DERECE

Kontrolör	GİH	3	3
Daktilo	GİH	3	3
Memur	GİH	3	3

9DERECE

Daktilo	GİH	4	4
Memur	GİH	2	2
Hizmetli	YHS	2	2

10DERECE

Hizmetli	YHS	4	4
----------	-----	---	---

11DERECE

Hizmetli	YHS	2	2
----------	-----	---	---

TOPLAM		169	169
--------	--	-----	-----

(5) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : (TAŞRA)

(1) SAYILI CETVEL

İHDAS EDİLEN KADROLAR

Serbest Tutulan Ek kadro

Kadro Unvanı	Sınıfı	Gösterge adedi
1DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	35
İnfaz Müdürü	GİH	15
Koruma Müdürü	GİH	20
İd. ve Mali İşl. Müdürü	GİH	5
Personel Müdürü	GİH	10
İşyurdu Müdürü	GİH	5
İşletme Müdürü	GİH	5
Üretim Müdürü	GİH	5
Pazarlama Müdürü	GİH	3
Yazı İşleri Müdürü	GİH	5
Eğitim Merkez Müdürü	GİH	4
Muhasebe Müdürü	GİH	2
Sayman	GİH	5
Mühendis	THS	8
Mimar	THS	3
Yüksek Tekniker	THS	5
Uzman	THS	10
Tekniker	THS	5
Öğretmen	EÖHS	15
Doktor	SHS	15
Diş Doktoru	SHS	10
Sosyal Çalışmacı	SHS	15
Psikolog	SHS	15
Pedagog- Eğitimci	SHS	5
Beslenme Uzmanı	SHS	5

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Eczacı	SHS	1
Veteriner	SHS	5
TOPLAM		237
2DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	30
İnfaz Müdürü	GİH	20
Koruma Memuru	GİH	35
İd. ve Mali İşl. Müdürü	GİH	10
Personel Müdürü	GİH	10
İşyurdu Müdürü	GİH	10
İşletme Müdürü	GİH	6
Üretim Müdürü	GİH	6
Pazarlama Müdürü	GİH	4
Yazı İşleri Müdürü	GİH	5
Eğitim Merkez Müdürü	GİH	4
Muhasebe Müdürü	GİH	2
Sayman	GİH	5
Mühendis	THS	10
Mimar	THS	4
Yüksek Tekniker	THS	5
Uzman	THS	10
Tekniker	THS	5
Öğretmen	EÖHS	15
Doktor	SHS	10
Diş Doktoru	SHS	20
Sosyal Çalışmacı	SHS	15
Psikolog	SHS	15
Pedagog- Eğitimci	SHS	5
Beslenme Uzmanı	SHS	5
Eczacı	SHS	1

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Veteriner	SHS	5
TOPLAM		277
3DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	45
İnfaz Müdürü	GİH	30
Koruma Müdürü	GİH	45
İd.ve Mali İşl. Müdürü	GİH	20
Personel Müdürü	GİH	20
İşyurdu Müdürü	GİH	20
İşletme Müdürü	GİH	6
Üretim Müdürü	GİH	6
Pazarlama Müdürü	GİH	5
Yazı İşleri Müdürü	GİH	5
Eğitim Merk. Müdürü	GİH	6
Muhasebe Müdürü	GİH	3
Sayman	GİH	15
Şef	GİH	5
Tahsildar	GİH	10
Veznedar	GİH	10
İç Koruma Başmemuru	GİH	20
Dış koruma Başmemuru	GİH	20
Mühendis	THS	10
Mimar	THS	4
Yüksek Tekniker	THS	5
Uzman	THS	20
Tekniker	THS	5
Teknisyen	THS	30
Öğretmen	EÖHS	25
Doktor	SHS	15
Diş Doktoru	SHS	20

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Sosyal Çalışmacı	SHS	25
Psikolog	SHS	25
Beslenme	SHS	10
Uzmanı		
Eczacı	SHS	2
Veteriner	SHS	7
TOPLAM		499
4DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	35
İnfaz Müdürü	GİH	40
Koruma Müdürü	GİH	55
İd. ve Mali İşl.	GİH	30
Müdürü		
Personel Müdürü	GİH	25
İşyurdu Müdürü	GİH	20
İşletme Müdürü	GİH	6
Üretim Müdürü	GİH	6
Pazarlama	GİH	5
Müdürü		
Yazı İşleri	GİH	5
Müdürü		
Eğitim Merkez	GİH	6
Müdürü		
Muhasebe	GİH	3
Müdürü		
Sayman	GİH	15
Şef	GİH	5
Tahsildar	GİH	10
Veznedar	GİH	10
İç Koruma	GİH	50
Başmemuru		
Dış Koruma	GİH	50
Başmemuru		
Mühendis	THS	14
Mimar	THS	4
Yüksek Tekniker	THS	5
Uzman	THS	20

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Tekniker	THS	5
Teknisyen	THS	40
Öğretmen	EÖHS	45
Doktor	SHS	25
Diş Doktoru	SHS	20
Sosyal Çalışmacı	SHS	25
Psikolog	SHS	25
Pedagog- Eğitimci	SHS	5
Beslenme Uzmanı	SHS	20
Eczacı	SHS	2
Veteriner	SHS	7
TOPLAM		638
5DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	35
İnfaz Müdürü	GİH	75
Koruma Müdürü	GİH	90
İd. ve Mali İşl. Müdürü	GİH	40
Personel Müdürü	GİH	40
İşyurdu Müdürü	GİH	20
İşletme Müdürü	GİH	6
Üretim Müdürü	GİH	6
Pazarlama Müdürü	GİH	6
Yazı İşleri Müdürü	GİH	5
Eğitim Merkez MüdYrd.	GİH	3
Muhasebe Müdürü	GİH	4
Hakim Adayı	GİH	2
İdare Memuru	GİH	100
Sayman	GİH	25
Şef	GİH	10
Ambar Memuru	GİH	55

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Katip	GİH	200
Memur	GİH	40
Tahsildar	GİH	10
Veznedar	GİH	10
Şoför	GİH	40
İç Koruma Başmemuru	GİH	400
İç Koruma Memuru	GİH	550
Dış Koruma Başmemuru	GİH	200
Dış Koruma Memuru	GİH	650
Mühendis	THS	14
Mimar	THS	4
Yüksek Tekniker	THS	10
Uzman	THS	15
Tekniker	THS	15
Teknisyen	THS	90
Öğretmen	EİHS	70
Doktor	SHS	50
Diş Doktoru	SHS	20
Sosyal Çalışmacı	SHS	30
Psikolog	SHS	30
Beslenme	SHS	20
Eczacı	SHS	2
Veteriner	SHS	8
Sağlık Memuru	SHS	20
Hayvan Sağlık Memuru	SHS	9
Aşçı	YHS	10
Teknisyen Yardımcısı	YHS	20
Bekçi	YHS	1
TOPLAM	GİH	3060
6DERECE	GİH	
Kurum Müdürü	GİH	35

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

İnfaz Müdürü	GİH	65
Koruma Müdürü	GİH	80
İdve Mali İşlMüdürü	GİH	35
Personel Müdürü	GİH	35
İşyurdu Müdürü	GİH	20
İşletme Müdürü	GİH	6
Üretim Müdürü	GİH	6
Pazarlama Müdürü	GİH	6
Eğitim Merkez MüdYrd.	GİH	3
Muhasebe Müdürü	GİH	4
İdare Müdürü	GİH	130
Hakim Adayı	GİH	6
Sayman	GİH	25
Şef	GİH	10
Ambar Memuru	GİH	40
Katip	GİH	150
Memur	GİH	40
Tahsildar	GİH	20
Veznedar	GİH	20
Şoför	GİH	60
İç Koruma Başmemuru	GİH	400
İç Koruma Memuru	GİH	764
Dış Koruma Başmemuru	GİH	370
Dış koruma Memuru	GİH	900
Mühendis	THS	14
Mimar	THS	4
Yüksek Tekniker	THS	10
Uzman	THS	15
Tekniker	THS	15

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Teknisyen	THS	110
Öğretmen	EÖHS	60
Doktor	SHS	65
Diş Doktoru	SHS	25
Sosyal Çalışmacı	SHS	30
Psikolog	SHS	30
Beslenme	SHS	20
Uzmanı		
Eczacı	SHS	2
Veteriner	SHS	8
Sağlık Memuru	SHS	15
Hayvan Sağlık	SHS	3
Memuru		
Aşçı	YHS	10
Teknisyen	YHS	20
Yardımcısı		
Bekçi	YHS	1
TOPLAM		3687
7DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	25
İnfaz Müdürü	GİH	65
Koruma Müdürü	GİH	80
İd. ve Mali İşl.	GİH	35
Müdürü		
Personel Müdürü	GİH	35
İşyurdu Müdürü	GİH	20
Pazarlama	GİH	5
Müdürü		
Eğitim Merk.	GİH	6
Müd. Yrd.		
Muhasebe	GİH	5
Müdürü		
İdare Müdürü	GİH	110
Hakim Adayı	GİH	25
Sayman	GİH	35
Şef	GİH	10
Ambar Memuru	GİH	60

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Katip	GİH	250
Memur	GİH	40
Tahsildar	GİH	20
Veznedar	GİH	20
Şoför	GİH	100
İç Koruma Başmemuru	GİH	1000
İç Koruma Memuru	GİH	2500
Dış Koruma Başmemuru	GİH	1000
Dış Koruma Memuru	GİH	2000
Mühendis	THS	20
Mimar	THS	4
Yüksek Tekniker	THS	10
Uzman	THS	9
Tekniker	THS	20
Teknisyen	THS	150
Öğretmen	EÖHS	40
Doktor	SHS	55
Diş Doktoru	SHS	25
Sosyal Çalışmacı	SHS	30
Psikolog	SHS	30
Beslenme Uzmanı	SHS	20
Sağlık Memuru	SHS	20
Hayvan Sağlık Memuru	SHS	3
Aşçı	YHS	50
Teknisyen Yardımcısı	YHS	95
Bekçi	YHS	2
Kaloriferci	YHS	30
Hizmetli	YHS	100
TOPLAM		8159
8DERECE		

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Kurum Müdürü	GİH	5
İnfaz Müdürü	GİH	55
Koruma Müdürü	GİH	75
İd. ve Mali İşl. Müdürü	GİH	25
Personel Müdürü	GİH	25
Pazarlama Müdürü	GİH	5
Eğitim Merk. Müd.Yrd.	GİH	6
Muhasebe Müdürü	GİH	5
İdare Müdürü	GİH	110
Hakim Adayı	GİH	38
Sayman	GİH	35
Şef	GİH	15
Ambar Memuru	GİH	60
Katip	GİH	200
Memur	GİH	45
Tahsildar	GİH	20
Veznedar	GİH	20
Şoför	GİH	130
İç Koruma Başmemuru	GİH	1000
İç Koruma Memuru	GİH	2500
Dış Koruma Başmemuru	GİH	1000
Dış Koruma Memuru	GİH	2000
Yüksek Tekniker	THS	10
Tekniker	THS	20
Teknisyen	THS	130
Öğretmen	EÖHS	40
Doktor	SHS	10
Dış Doktoru	SHS	20
Sosyal Çalışmacı	SHS	30

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Psikolog	SHS	30
Sağlık Memuru	SHS	30
Hayvan Sağlık Memuru	SHS	3
Aşçı	YHS	50
Teknisyen Yardımcısı	YHS	95
Bekçi	YHS	2
Kaloriferci	YHS	40
Hizmetli	YHS	100
TOPLAM		7984
9DERECE		
Kurum Müdürü	GİH	5
İnfaz Müdürü	GİH	45
Koruma Müdürü	GİH	65
İd. ve Mali İşl. Müdürü	GİH	10
Personel Müdürü	GİH	10
Eğitim Merk. Müd. Yrd.	GİH	6
İdare Memuru	GİH	120
Hakim Adayı	GİH	543
Sayman	GİH	35
Şef	GİH	15
Ambar Memuru	GİH	45
Katip	GİH	200
Memur	GİH	45
Tahsildar	GİH	20
Veznedar	GİH	20
Şoför	GİH	150
İç Koruma Başmemuru	GİH	1000
İç Koruma Memuru	GİH	3000
Dış Koruma Başmemuru	GİH	1000

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Dış Koruma	GİH	4000
Memuru		
Yüksek Tekniker	THS	17
Tekniker	THS	30
Teknisyen	THS	130
Öğretmen	EİHS	40
Sağlık Memuru	SHS	30
Hayvan Sağlık	SHS	3
Memuru		
Aşçı	YHS	80
Teknisyen	YHS	90
Yardımcısı		
Bekçi	YHS	2
Kaloriferci	YHS	60
Hizmetli	YHS	150
TOPLAM		10972
10DERECE		
İnfaz Müdürü	GİH	45
Koruma Müdürü	GİH	55
İd. ve Mali İşl.	GİH	10
Müdürü		
Personel Müdürü	GİH	10
Muhasebe	GİH	6
Müdürü		
İdare Müdürü	GİH	80
Sayman	GİH	25
Şef	GİH	15
Ambar Memuru	GİH	25
Katip	GİH	200
Memur	GİH	45
Tahsildar	GİH	20
Veznedar	GİH	20
Şoför	GİH	180
İç Koruma	GİH	692
Başmemuru		
İç Koruma	GİH	4000
Memuru		

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Dış Koruma	GİH	1000
Başmemuru		
Dış Koruma	GİH	5000
Memuru		
Yüksek Tekniker	THS	16
Tekniker	THS	30
Teknisyen	THS	120
Sağlık Memuru	SHS	40
Hayvan Sağlık	SHS	3
Memuru		
Aşçı	YHS	80
Teknisyen	YHS	90
Yardımcısı		
Bekçi	YHS	2
Kaloriferci	YHS	70
Hizmetli	YHS	150
TOPLAM		12029
11DERECE		
Şef	GİH	15
Ambar Memuru	GİH	20
Katip	GİH	200
Memur	GİH	45
Tahsildar	GİH	10
Veznedar	GİH	10
Şoför	GİH	200
İç Koruma	GİH	300
Başmemuru		
İç Koruma	GİH	3500
Memuru		
Dış Koruma	GİH	628
Başmemuru		
Dış koruma	GİH	4000
Memuru		
Teknisyen	THS	120
Sağlık Memuru	SHS	45
Hayvan Sağlık	SHS	4
Memuru		

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Aşçı	YHS	60
Teknisyen	YHS	80
Yardımcısı		
Bekçi	YHS	3
Kaloriferci	YHS	60
Hizmetli	YHS	200
TOPLAM		9500
12. DERECE		
Ambar Memuru	GİH	15
Katip	GİH	200
Şoför	GİH	170
İç Koruma Memuru	GİH	2000
Dış Koruma Memuru	GİH	3000
Teknisyen	THS	80
Aşçı	YHS	60
Teknisyen	YHS	50
Yardımcısı		
Bekçi	YHS	3
Kaloriferci	YHS	50
Hizmetli	YHS	100
TOPLAM		5728
13DERECE		
Şoför	GİH	170
İç Koruma Memuru	GİH	2272
Dış Koruma Memuru	GİH	40
Aşçı	YHS	40
Teknisyen	YHS	6
Yardımcısı		
Bekçi	YHS	40
Kaloriferci	YHS	100
Hizmetli	YHS	4168
TOPLAM		66938

GENEL
TOPLAM

67122

Yürürlük

Madde 20- Bu kanun Hükmünde Kararname yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 21- Bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

B- Dayanılan Anayasa Kuralları :

İptal isteminin gerekçesinde dayanılan Anayasa kuralları şunlardır :

1." MADDE 6.- Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir. Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili eliyle kullanır.

Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz."

2- "MADDE 7.- Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez."

3. "MADDE 10.- Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."

4. "MADDE 73.- Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, malî gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür.

Vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımı, maliye politikasının sosyal amacıdır.

Vergi, resim, harç ve benzeri malî yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır.

Vergi, resim, harç ve benzeri malî yükümlülüklerin muaflık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapmak yetkisi Bakanlar Kuruluna verilebilir."

5- "MADDE 87.- Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri, kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak; Bakanlar Kurulunu ve bakanları denetlemek; Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek; bütçe ve kesinhesap

kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek; para basılmasına ve savaş ilânına karar vermek; milletlerarası andlaşmaların onaylanmasını uygun bulmak, Anayasanın 14 üncü maddesindeki fiillerden dolayı hüküm giyenler hariç olmak üzere, genel ve özel af ilânına, mahkemelerce verilip kesinleşen ölüm cezalarının yerine getirilmesine karar vermek ve Anayasanın diğer maddelerinde öngörülen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmektir."

6. "MADDE 91.- Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez.

Yetki kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin, amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılmayacağını gösterir.

Bakanlar Kurulunun istifası, düşürülmesi veya yasama döneminin bitmesi, belli süre için verilmiş olan yetkinin sona ermesine sebep olmaz.

Kanun hükmünde kararnamenin, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından süre bitiminden önce onaylanması sırasında, yetkinin son bulduğu veya süre bitimine kadar devam ettiği de belirtilir.

Sıkıyönetim ve olağanüstü hallerde, Cumhurbaşkanının Başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulunun kanun hükmünde kararname çıkarmasına ilişkin hükümler saklıdır.

Kanun hükmünde kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün yürürlüğe girerler. Ancak, kararnamede yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarih de gösterilebilir.

Kararnameler, Resmi Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür.

Yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler bu kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte, yürürlükten kalkar. Değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri, bu değişikliklerin Resmî Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girer."

7. MADDE 123.- İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir.

İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır.

Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur."

8. "MADDE 128.- Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslı ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.

Üst kademe yöneticilerinin yetiştirilme usul ve esasları, kanunla özel olarak düzenlenir."

9. "MADDE 138.- Hakimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler.

Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görölmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz.

Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez."

10. "MADDE 153.- Anayasa Mahkemesinin kararları kesindir. İptal kararları gerekçesi yazılmadan açıklanamaz.

Anayasa Mahkemesi bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin tamamını veya bir hükmünü iptal ederken, kanun koyucu gibi hareketle, yeni bir uygulamaya yol açacak biçimde hüküm tesis edemez.

Kanun, kanun hükmünde kararname veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

İptal kararının yürürlüğe girişinin ertelendiği durumlarda, Türkiye Büyük Millet Meclisi, iptal kararının ortaya çıkardığı hukukî boşluğu dolduracak kanun tasarı veya teklifini öncelikle görüşüp karara bağlar.

İptal kararları geriye yürümez.

Anayasa Mahkemesi kararları Resmî Gazetede hemen yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlar."

11. "MADDE 160.- Sayıştay, genel ve katma bütçeli dairelerin bütün gelir ve giderleri ile mallarını Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetlemek ve sorumluların hesap ve işlemlerini kesin hükme bağlamak ve kanunlarla verilen inceleme, denetleme ve hükme bağlama işlerini yapmakla görevlidir. Sayıştayın kesin hükümleri hakkında ilgililer yazılı bildirim tarihinden itibaren on beş gün içinde bir kereye mahsus olmak üzere karar düzeltilmesi isteminde bulunabilirler. Bu kararlar dolayısıyla idarî yargı yoluna başvurulamaz.

Vergi, benzeri malî yükümlülükler ve ödevler hakkında Danıştay ile Sayıştayın kararları arasındaki uyumsuzluklarda Danıştay kararları esas alınır.

Sayıştayın kuruluşu, işleyişi, denetim usulleri, mensuplarının nitelikleri, atanmaları, ödev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri ve diğer özlük işleri, Başkan ve üyelerinin teminatı kanunla düzenlenir.

Silahlı Kuvvetler elinde bulunan Devlet mallarının Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetlenmesi usulleri, Millî Savunma hizmetlerinin gerektirdiği gizlilik esaslarına uygun olarak kanunla düzenlenir."

12. "MADDE 161.- Devletin ve kamu iktisadî teşebbüsleri dışındaki kamu tüzelkişilerinin harcamaları, yıllık bütçelerle yapılır.

Malî yıl başlangıcı ile genel ve katma bütçelerin nasıl hazırlanacağı ve uygulanacağı kanunla belirlenir.

Kanun, kalkınma planları ile ilgili yatırımlar veya bir yıldan fazla sürecek iş ve hizmetler için özel süre ve usuller koyabilir.

Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz."

13- "MADDE 163.- Genel ve katma bütçelerle verilen ödenek, harcanabilecek miktarın sınırını gösterir. Harcanabilecek miktarın sınırının Bakanlar Kurulu kararıyla aşılabileceğine dair bütçelere hüküm konulamaz. Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapmak yetkisi verilemez. Cari yıl bütçesindeki ödenek artışını öngören değişiklik tasarılarında ve carî ve ileriki yıl bütçelerine malî yük getirecek nitelikteki kanun tasarısı ve tekliflerinde, belirtilen giderleri karşılayabilecek malî kaynak gösterilmesi zorunludur."

14. "MADDE 165.- Sermayesinin yarısından fazlası doğrudan doğruya veya dolaylı olarak Devlete ait olan kamu kuruluş ve ortaklıklarının Türkiye Büyük Millet Meclisince denetlenmesi esasları kanunla düzenlenir."

III- İLK İNCELEME :

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince, Yekta Güngör ÖZDEN, Güven DİNÇER, Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, Selçuk TÜZÜN, Ahmet N. SEZER, Haşım KILIÇ, Yalçın ACARGÜN, Mustafa BUMİN, Sacit ADALI, Ali HÜNER ve Lütfi F. TUNCEL'in katılmalarıyla 4.7.1994 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, yürürlüğün durdurulması isteminin Başkanlıkça belirlenecek başka bir günde incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV- ESASIN İNCELENMESİ :

Davanın esasına ilişkin rapor, dava dilekçesi ve ekleri, yürürlüğün durdurulması ve iptali istenilen Kanun Hükmünde Kararname kuralları, dayanan Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Kanun Hükmünde Kararname Hakkında Genel Açıklama :

Kanun Hükümünde Kararname (KHK) Kurumu, 22.9.1971 günlü ve 1488 sayılı Yasa ile 1961 Anayasası'nın 64. maddesinde yapılan değişiklik sonucu hukukumuzda girmiştir. Bu değişikliğin gerekçesinde "Parlamentar rejimlerde, kanun yapmanın belli usullere uyulmak zorunluluğu sebebiyle zaman aldığı ve gecikmeler meydana getirdiği bir gerçektir. Değişen iktisadî ve sosyal şartların gereği olarak bazı hukuk kurallarının bu usuller dışında yürürlüğe konulabilmesi çağdaş devlet anlayışının tabîi sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anayasa'nın 5. maddesi hükmünün prensibini bozmamak ve her halde önceden yasama meclislerince esasları bir kanunla tesbit olunan sınırlar içerisinde kalmak kaydıyla hükümete KHK'ler çıkarma yetkisinin verilmesi ve bu yetkiyi düzenleyen hükmün TBMM'nin genel olarak görev ve yetkilerini belirleyen 64. maddesine eklenmesi uygun görülmüştür." denilmektedir. KHK'ler, temelde 1961 Anayasası'ndan çok farklı olmamakla birlikte 1982 Anayasası'nda kimi yeniliklerle ve fakat benzer gerekçelerle 91. maddede düzenlenmiştir. Böylece, hem yürütme organını güçlendirmek hem de değişen ekonomik ve sosyal konuların ortaya çıkardığı sorunlara ivedi çözümler bulmak amacına ulaşmak istenilmiştir.

Olağan dönemlerde çıkarılan KHK'lerin mutlaka bir yetki yasasına dayanması zorunludur. Yetki Yasası'nın içeriği ve öğeleri de Anayasa'nın 91. maddesinde belirlenmiştir. 87. maddede ise Bakanlar Kurulu'na "belli konularda" KHK çıkarma yetkisi vermek TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmıştır.

Bakanlar Kurulu'nun belli bir konuda KHK çıkarabilmesi için öncelikle TBMM tarafından kendisine bu konuda yasa ile bir yetkinin verilmiş olması gerekir. Bakanlar Kurulu, bir yasa ile önceden yetkilendirilmedikçe, kendiliğinden KHK çıkartamaz. Yasa ile verilen yetkiye dayanılarak çıkartılan KHK, yürürlükteki yasa hükümlerini kaldırabilmekte ve değiştirebilmekte, başka bir anlatımla yasanın hukuksal gücüne sahip bulunmaktadır. Yasama yetkisinin, "kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak" öğelerini içerdiği kuşkusuzdur. KHK, yürürlükteki yasa hükümlerini kaldırabilmekte ve değiştirebilmektedir.

Anayasa'da öngörüldüğü biçimi ile KHK'ler yapısal (organik-uzvî) bakımdan yürütme organı işlemi, işlevsel (fonksiyonel) yönden ise yasama işlemi niteliğindedirler. Ancak, Türkiye Büyük Millet Meclisi verdiği yetkiyi bir yasa ile her zaman geri alabileceği gibi kendisine sunulan KHK'leri aynen kabul etmek ya da reddetmek zorunda olmayıp dilediğinde değiştirerek de kabul edebilir. Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisinin verilmesi, yasayla düzenlemesi gereken konuların yasama alanından çıkarılıp yürütme organının düzenleme alanına sokulması sonucunu doğurmaz. Bu nedenle, Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisinin verilmiş olması Anayasa'nın 7. maddesinde öngörülen "Yasama yetkisinin devredilmezliği" ilkesini ortadan kaldırmaz.

Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarılabilmesine yetki veren yasada yer alması zorunlu öğeler Anayasa'nın bu konuya ilişkin 91. maddesinin ikinci fıkrasında gösterilmiştir. Buna göre :

"Yetki kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını gösterir." Bundan anlaşılacağı gibi yetki yasası, yürürlüğe konulacak KHK'nin amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve bu süre içinde birden çok kararname yürürlüğe konulup konulamayacağını belirtmek zorundadır. Bakanlar Kurulu'na verilen türevsel yetki, yasada öngörülen amaç, ilke, kapsam ve süre ile sınırlı bir yetkidir. O

halde, yetki yasasında Anayasa'nın belirlediği öğelerin belli bir içeriğe kavuşturularak somutlaştırılması gerekir.

Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisinin "belli konularda" verilebileceği 1961 Anayasası'nın 64. maddesinde açıkça belirtildiği halde, 1982 Anayasası'nın yetki yasasının sahip olması gereken öğelerini gösteren 91. maddesinde bu koşul yer almamaktadır. Ancak, 1982 Anayasası'nın 87. maddesinde "... Bakanlar Kuruluna belli konularda Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi vermek..." TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmış bulunmaktadır. Bu nedenle, 91. maddede "belli konularda" ifadesinin yer almaması bir noksanlık sayılamaz. Çünkü, 87. maddede, Bakanlar Kurulu'na verilecek KHK çıkarma yetkisinin ancak belli konularda olabileceği açıkça gösterilmektedir. Bu durumda, Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kurulu'na ancak belli konularda bu yetkiyi verebilir; her konuyu kapsayacak biçimde bir KHK çıkarma yetkisi veremez. KHK'nin konusunun yetki yasasında belirlenmesi zorunludur. Yetki, somutlaştırılmış ve belli bir konuda tanınmalıdır. Bakanlar Kuruluna sınırları belirsiz bir konuda KHK çıkarma yetkisi verilemez. KHK'nin konusu da yetki yasasında belirlenen çerçevenin dışına çıkamaz. KHK'nin yetki yasasında belirtilen amaç, kapsam ve ilkelere de uygun olması gerekir. Verilen yetkinin konusunun yasada gösterilmesi zorunluluğunun bu yasaya dayanılarak yürürlüğe konulan KHK'lerin yetki yasası kapsamı içinde kalıp kalmadıklarının hem yargısal hem de siyasal denetimlerinin yapılması yönünden çok büyük bir önemi vardır. Yetki Yasası'nın kapsamı dışında yürürlüğe konulan veya başka bir anlatımla yasanın öngörmediği bir konuda düzenleme yapan bir KHK'nin Anayasa'ya aykırı olacağı kuşkusuzdur.

Anayasa'da kimi konuların KHK'lerle düzenlenmesi yasaklanmaktadır. 91. maddenin birinci fıkrasında "Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak, sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasa'nın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasî haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez." denilmektedir.

Buna göre, Anayasa'nın KHK'lerle düzenlenemeyeceğini belirlediği konularda TBMM tarafından Bakanlar Kurulu'na düzenlemeye

bulunması için bir yetki verilmesi de olanaksızdır. Verilen yetkinin konusunun belli olmasının, Anayasa'nın 91. maddesindeki "yetki verilemeyecek konular"ı da kapsayıp kapsamadığının incelenebilmesi yönünden de önemi büyüktür.

Bu nedenlerle, Bakanlar Kurulu'nun hangi konularda KHK çıkarabileceği Yetki Yasası'nda açıkça belirtilmeli ve verilen yetki konu yönünden mutlaka belirgin olmalıdır. Anayasa'nın 91. maddesine göre Yetki Yasası'nda çıkarılacak KHK'nin "amacı", "kapsamı" ve "ilkeleri"nin de belirtilmesi gerekir. Amaç, Bakanlar Kurulu'nun kendisine verilen yetki ile neleri gerçekleştirmesinin istendiğini belirlediğinden yetki yasasında KHK'nin amacı da somut olarak açıklanmalıdır. KHK'nin amacı ve kapsamı da konusu gibi geniş içerikli her yöne çekilebilecek biçimde genel anlatımlarla gösterilmemeli; değişik yorumlamaya elverişli olmamalıdır. KHK'nin yetki yasasında gösterilen amaç ve kapsam doğrultusunda, verilen ilkelere uygun çıkarılıp çıkarılmadığının saptanması hem yargısal hem de siyasal denetim yönünden zorunludur. KHK, yasada gösterilen amacı dışında yürürlüğe konulmuşsa ya da yetkinin kapsamını aşıyorsa veya ilkelere uygun değilse bu durumu onu yetki yasasına ve dolayısıyla Anayasa'ya aykırı düşürür.

Anayasa'ya göre yetki yasasında, Bakanlar Kurulu'na verilen yetkinin süresinin de gösterilmesi zorunludur. Bu zorunluluk, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin yetkilerini çok uzun bir süre yürütme organına vermekten alıkoymaktadır.

Yasada öngörülen sürenin bitiminden sonra çıkarılan KHK'nin Anayasa'ya aykırı düşeceği kuşkusuzdur. Ancak, yetki süresi içerisinde çıkarılmış olan KHK'ler yasadaki sürenin bitiminden sonra da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce onaylanmış olmasalar da geçerliliklerini korurlar.

Anayasa'nın 91. maddesinde ayrıca "Kanun hükmünde kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün yürürlüğe girerler. Ancak, kararnamede yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarih de gösterilebilir.

Kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür.

Yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler bu kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte, yürürlükten kalkar. Değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri, bu değişikliklerin Resmî Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girer." denilmektedir.

B- KHK'nin Yargısal Denetimi :

Anayasa'ya göre KHK'ler Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin denetimine bağlıdır. Anayasa'nın 91. maddesinde "Kararnameler, Resmî Gazete'de yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelik ve ivedilikle görüşülür." denilmektedir. Öncelik ve ivedilik koşuluyla, yetki yasalarının gecikmeden çıkarılabilmesi ve çıkarıldıktan sonra da yürürlüğe konulan KHK'lerin aynı biçimde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde karara bağlanması istenilmiştir.

Anayasa'da KHK'lerin siyasal denetimi yanında yargısal denetimi de öngörülmüştür. KHK'ler, işlevsel (fonksiyonel) yönden yasama işlemi niteliğinde olduklarında bunların yargısal denetimlerinin yapılması görev ve yetkisi de Anayasa Mahkemesi'ne verilmiştir. Anayasa'nın 148., 150., 151., 152. ve 153. maddeleri hükümlerine göre, KHK'lerin Anayasa'ya biçim ve esas bakımlarından uygunluğunu Anayasa Mahkemesi denetler.

KHK'nin yargısal denetiminin sözkonusu olduğunda KHK'nin dayandığı yetki yasasının öncelikle Anayasa'ya daha sonra da KHK'nin kendisinin hem yetki yasasına hemde Anayasa'ya uygunluğu sorunlarının çözülmesi gerekir. Hernekadar, Anayasa'nın 148. maddesinde KHK'lerin yetki yasalarına uygunluğunun denetlemesinden değil yalnızca Anayasa'ya biçim ve esas bakımlarından uygunluğunun denetlenmesinden söz edilmekte ise de, Anayasa'ya uygunluk denetiminin içerisine öncelikle KHK'nin yetki yasasına uygunluğunun denetimi girer. Çünkü, Anayasa'da, Bakanlar Kuruluna ancak yetki yasasında belirtilen sınırlar içerisinde KHK

çıkarma yetkisi verilmiştir. Yetki yasası olmazsa (Anayasa mad. 121 dışında) KHK olamaz. Bu yetkinin dışına çıkılması KHK'yi Anayasa'ya aykırı duruma getirir. Böylece, KHK'nin yetki yasasına aykırı olması Anayasa'ya aykırı olması ile özdeşleşir. Nitekim, 335 ve 347 sayılı KHK'ler dayandırıldıkları 3268, 3347 ve 3479 sayılı Yetki Yasalarının kapsamı dışında kalmaları nedeniyle; 493, 501, 502, 503, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521 ve 524 sayılı KHK'ler ise dayandıkları 3911 sayılı Yetki Yasası'nın iptali nedeniyle Anayasa'ya aykırı görülerek iptal edilmişlerdir.

Olağanüstü Hal KHK'leri dayanaklarını doğrudan doğruya Anayasa'dan (mad. 121) alırlar. Bu tür KHK'lerin bir yetki yasasına dayanması gerekli değildir. Buna karşın, olağan KHK'lerin bir yetki yasasına dayanmaları zorunludur. KHK'ler, yasa gücünü dayandıkları yetki yasasından alırlar. Bu nedenle KHK'ler ile dayandıkları yetki yasası arasında çok sıkı bir bağ vardır.

Yetki Yasası, KHK ve KHK'nin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce aynen ya da değiştirilerek kabulü birbirinden bağımsız işlemler olmayıp Anayasa'da öngörülen bir sürecin değişik aşamalarıdır. KHK'nin yetki yasası ile olan bağı, KHK'yi aynen ya da değiştirilerek kabul eden yasa ile kesilir. Bu yasa, KHK'yi kendi bünyesine alarak genel anlamda bir yasa niteliğine dönüştürür. Bu nedenle, KHK ile dayandığı yetki yasası arasındaki bağ KHK'nin aynen ya da değiştirilerek yasaya dönüşmesine kadar devam etmektedir. KHK, yasa gücünü, dayandığı yetki yasası ile konulan esaslara uygunluğu ve yetki yasasının da Anayasa'ya uygunluğu varsayıldığı için kazanmaktadır. Yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığının saptanması ya da bu nedenle iptaline karar verilmesi durumunda, bu varsayım gerçekleşmediğinden, bu yasaya dayanılarak çıkartılan KHK Anayasal dayanaktan yoksun kalır. Bu durumda KHK, Anayasa'nın uygun gördüğü ölçünün ötesinde verilen bir yetkinin kullanılması sonucu çıkartılmış olması nedeniyle Anayasa'ya aykırılık oluşturur. KHK; yetki yasasına ve içeriği yönünden de Anayasa'ya aykırı bulunmasa bile dayandığı yetki yasası Anayasa'ya aykırı ise bu nedenle iptali gerekir.

KHK'nin Anayasa'ya uygun bir yetki yasasına dayanması geçerliliğin ön koşuludur. Bir yetki yasasına dayanmadan çıkartılan veya dayandığı yetki yasası Anayasa'ya aykırı olan bir KHK'nin kuralları, içerikleri yönünden Anayasa'ya aykırılık oluşturmaları bile, Anayasa'ya uygunluğundan söz edilemez.

Öbür yönden, KHK'lerin Anayasa'ya uygunluk denetimleri yasaların denetimlerinden farklıdır. Anayasa'nın 11. maddesinde; "Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz." denilmektedir. Bu nedenle yasaların denetimde, onların yalnızca Anayasa kurallarına uygun olup olmadıkları saptanır. KHK'ler ise konu, amaç, kapsam ve ilkeleri yönünden hem dayandıkları yetki yasasına hem de Anayasa'ya uygun olmak zorundadırlar. Bu nedenlerle, KHK kurallarının içerikleri yönünden de Anayasa'ya uygunluk denetiminin yapılabilmesi için öncelikle ortada Anayasa'ya uygun bir yetki yasasının varlığı gerekir.

KHK'lerin Anayasa'ya aykırılığı saptanmış ya da bu nedenle iptal edilmiş bir yetki yasasına uygun olup olmadığının incelenmesi ise denetimi anlamsız kalır. Çünkü Anayasa'ya aykırı bir yetki yasasına dayanılarak çıkartılan KHK'lerin Anayasa'ya uygun görülmesi olanaksızdır.

Yetki yasasının iptalinin, bu yasaya dayanılarak çıkartılan KHK'lere etkisinin Anayasa'nın 153. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesi uygun değildir. Çünkü, Anayasa'nın 153. maddesindeki "İptal kararları geriye yürümez." kuralına dayanarak, yetki yasasının

iptaline ilişkin kararın, Resmî Gazetede yayımı gününe kadar çıkarılan KHK'lerin etkilenmeyeceği biçiminde bir ilke de konulamaz.

Bütün bu nedenlerle dayandığı yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığı saptanan ya da iptaline karar verilen KHK'lerin, Anayasa'nın Başlangıç'ındaki "Hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı", 2. maddesindeki "Hukuk devleti" ilkeleriyle 6. maddesindeki "Hiç kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." kuralı ve KHK çıkarma yetkisine ilişkin 91. maddesiyle bağdaştırılmaları olanaksızdır.

Bir yetki yasasına dayanmadan çıkartılan, yetki yasasının kapsamı dışında kalan, dayandığı yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığı saptanan ya da Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle iptal edilen KHK'lerin anayasal konumları birbirinden farksızdır. Böyle durumlarda KHK'ler anayasal dayanaktan yoksun bulunduklarından içerikleri Anayasa'ya aykırı bulunmasa bile dava açıldığında iptalleri gerekir.

C- 529 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Anayasa'ya Aykırılığı Sorunu :

Dava dilekçesinde, 529 sayılı "Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararname"nin Anayasa'nın 6., 7., 10., 73., 87., 91., 123., 128., 138., 153., 160., 161., 163. ve 165. maddelerine aykırı olması nedeniyle iptaline karar verilmesi istenilmiştir. Ancak, 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesi hükmü gereğince Anayasa Mahkemesi, Anayasa'ya aykırılık konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka bir gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verebilir.

Dava konusu edilen 529 sayılı Kanun Hükmünde Kararname 18.5.1994 gün ve 3990 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak çıkartılmıştır. KHK'nin dayandığı 3990 sayılı Yetki Yasası ise Anayasa Mahkemesi'nin 5.7.1994 gün ve Esas 1994/50, Karar 1994/44-2 sayılı kararıyla iptal edilmiştir.

Böylece, 529 sayılı KHK anayasal dayanaktan yoksun kalmıştır.

KHK'lerin yargısal denetimi bölümünde açıklanan nedenlerle Anayasa'ya aykırı görülerek iptal edilen 3990 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak çıkarılmış bulunan 529 sayılı KHK Anayasa'nın Başlangıç'ında yer alan egemenliği "Millet adına kullanmağa yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı", 2. maddesindeki "hukuk devleti", 6. maddesindeki "Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz" ilkeleriyle, KHK çıkarma yetkisine ilişkin 91. maddesine aykırıdır. Bu gerekçe karşısında dava dilekçesinde ileri sürülen diğer aykırılık nedenleri üzerinde durulmaksızın KHK'nin iptali gerekir.

Güven DİNÇER, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI ve Lütfi F. TUNCEL bu görüşe katılmamışlardır.

V- SONUÇ :

18.5.1994 günlü, 529 sayılı "Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararname"nin;

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

A- Yürürlüğünün durdurulması isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

B- Dayanağını oluşturan 18.5.1994 günlü, 3990 sayılı Yetki Yasası'nın Anayasa Mahkemesi'nin 5.7.1994 günlü, Esas 1994/50, Karar 1994/44-2 sayılı kararıyla iptal edilmesi nedeniyle Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Güven DİNÇER ve Lütfi F. TUNCEL'in "Kanun Hükmünde Kararname'nin, kamu görevlileri için yeni kadrolar ihdasına ve kamu görevlilerine yeni malî haklar verilmesine imkân tanıyan hükümleri yönünden iptali gerektiği", Haşim KILIÇ ile Sacit ADALI'nın ise "Kararnamenin dayanağını oluşturan Yetki Yasası'nın iptali, önceden çıkarılmış kararnamenin iptal gerekçesi olamayacağı" yolundaki karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

8.7.1994 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Güven DİNÇER	Selçuk TÜZÜN
Üye	Üye	Üye
Ahmet N. SEZER	Samia AKBULUT	Haşim KILIÇ
Üye	Üye	Üye
Yalçın ACARGÜN	Mustafa BUMİN	Sacit ADALI
Üye		Üye
Ali HÜNER		Lütfi F. TUNCEL

KARŞIOY YAZISI VE DEĞİŞİK İPTAL GEREKÇESİ

Esas Sayısı : 1994/55

Karar Sayısı : 1994/50

I. İptal Kararının Gerekçesine Katılmama Nedenlerimiz :

İptal gerekçesi, yetki kanununun iptali halinde ona dayanırılarak çıkarılan KHK'lerin de başkaca bir Anayasaya uygunluk incelemesi yapılmasına gerek olmadan iptali gerektiği düşüncesine dayanmaktadır:

1- Anayasa Mahkemesi'nin 17.7.1990 tarihli ve E. 1990/1, K.1990/21 sayılı GAP kararında bu konu tartışılmış ve aşağıdaki görüş benimsenmiştir.

"Anayasa'nın 153. maddesinde, Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararlarının geriye yürüyemeyeceği öngörülmüştür. Geriye yürümezlik ilkesi, böylece, Anayasa yargısında benimsenen bir sistem olarak Anayasa'da da yeralmıştır. Ancak öğretide, Anayasa Mahkemesi ve diğer yüksek mahkeme kararlarında, geriye yürümezlik ilkesine zaman zaman değişik yorumlar getirilmiştir. İptal kararları, idarî yargıda "bildirici" nitelikte olmasına karşılık günümüz Anayasa yargısında, "kurucu" nitelikte kararlardır. Bu yüzden, Anayasa Mahkemesi iptal kararlarının genelde idarî yargı kararları gibi geçmişe değil, geleceğe yönelik olması doğaldır. İptal kararının geriye yürümezliği ilkesi ve bu kararların sonuçları genelde yönetsel ve yargısal uygulamaya yönelik olmakta, anlam ve etkileri idarece kurulan yönetsel işlemler ya da yargı organları tarafından alınan kararlarla hayatiyet kazanmaktadır. Yönetsel işlemlere karşı açılan iptal davalarının idarî yargı, diğer uyuşmazlıkların adlî yargı yerinde görülmesi sırasında sorun, yargısal çözüme kavuşmaktadır. Yetki yasalarına dayanılarak çıkarılan ve yapısı ve etkileri yönünden yasa benzeri bulunan KHK'lerin Anayasa'ya uygunluğunun denetlenmesi Anayasa Mahkemesi'nin görevi olduğundan yetki yasasının iptalinin, buna dayanan KHK'lere etkisi doğrudan Anayasa Mahkemesi'nin değerlendirme alanı içinde kalmaktadır.

Yetki yasasının iptalinin, buna dayanılarak çıkartılan KHK'lere etkisi konusunda tek ve kesin bir esas koymaya ve bu doğrultuda yorum yapmaya olanak yoktur. Olayın Anayasa Mahkemesi önüne getiriliş biçimi, yani iptal davası ya da itiraz yolu ile aykırılık savında bulunulmuş olması değişik sonuçlar ortaya çıkarabilir. Ayrıca, KHK'nin dayandığı yetki yasasının iptal gerekçesi, iptali istenen KHK'nin anayasal durumunu belirleyecektir. Bu bakımdan, öncelikle 3479 sayılı Yetki Yasası'nın Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle iptali gerekçesi üzerinde durmak gerekir."

Bu karar, yetki kanununun iptalinin, buna dayanan KHK'lerin mutlaka iptalinin gerektiği düşüncesini kabul etmemektedir.

İptal kararında KHK'nin dayandığı yetki kanununun iptali konusu dışında herhangi bir gerekçenin gözönünde tutulmaması ve tartışılmaması düşüncesine katılmıyoruz.

2- Anayasa Mahkemesi'nin KHK'lerle ilgili davalarda yaptığı inceleme bir bütün olarak Anayasa'ya uygunluk denetimidir. Yoksa KHK'nin yetki yasasına göre incelenip denetlenmesi değildir.

Yetki yasasında verilen yetkinin varlığının ve sınırlarının tartışılması anayasal yetkinin ve unsurlarının tartışılmasıdır. Bu nedenlerle incelemenin yalnızca yetki yasasının yürürlüğü

ile sınırlı tutulması, biçimsel unsurların öne çıkarılarak özün ihmali ve sonuç olarak da anayasal denetimin daraltılmasıdır. Anayasa'ya uygunluk denetiminde, çeşitli yollardan Anayasa Mahkemesi önüne gelen konuların esastan incelenerek bunların üzerindeki Anayasa'ya aykırılık gölgesinin kaldırılması temel yorum kuralı olmalıdır. Bu amaçla incelemede şekil unsurlarını ve ön meseleleri olabildiğince azaltarak işin özünün incelenmesi yoluna gidilmelidir.

3- İptal davasına konu edilen KHK, çıkarılmasına yetki veren 3911 sayılı Yetki Kanunu iptal edilmeden önce ve yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığı hususunda Anayasa Mahkemesi'nce herhangi bir tesbit yapılmadığı ve yetkinin eksiksiz var olduğu bir dönemde çıkarılmış ve yürürlüğe girmiştir.

Yetki yasaları, yasama organınca yürütmenin belirli konularda ve yasada öngörülen amaç, ilke ve süre ile sınırlı olarak yasal düzenleme yapmakla yetkili kılınmasıdır. Bu hususlar, Anayasamızın 87. ve 91. maddelerinde kurala bağlanmıştır.

Yürütme tarafından yasal düzenleme yetkisinin KHK olarak kullanılması yürütmenin diğer yetkilerinin kullanılmasından farklı değildir. Yetkinin, kullanıldığı gün yasal temeller ve sınırlar içinde kullanılmış olması yeterlidir. Yetkinin kullanılmasından sonra yetkili organın yetkisinin kaldırılması o organın daha önce yaptığı işlemleri yetki yönünden kusurlu hale getirmez. Ortada yetki yasasına dayanılarak ve yasal usullere göre konulmuş bir KHK vardır. Sırf daha sonra kalkan bir yetki nedeniyle KHK'nin Anayasa'ya aykırı sayılması yürütmeye verilen "yetki"nin doğasına ve devletin devamlılığı anlayışına aykırıdır.

4- Daha önce Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen 3911 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak çıkarılan pek çok KHK, (503, 508, 514, 520 ve 524 sayılı KHK'ler) dayandıkları yetki yasasının iptali gerekçesiyle iptal edildikleri halde Anayasa Mahkemesi'nce altı ay süreyle ayrıca yürürlükte bırakılmışlardır.

İptal edilen KHK'lere bir süre yaşam hakkı veren anlayış ile yetki yasasının iptalinden sonra ona dayanılarak çıkarılan KHK'lerin başka bir neden ve gerekçe aramadan iptali gereğini benimseyen anlayış birbirleriyle çelişki içindedirler.

5- Anayasamız, 146-153. maddeleri ile Anayasa'ya uygunluk denetiminde "dava" esasına dayanan bir denetim biçimini ve yargısal sistemi kabul etmiştir. Bu yüzden, Anayasa Mahkemesi, ancak, Anayasaca yetkili kılınan siyasal organlar veya mahkemelerce önüne getirilen davaları inceleyebilir. Anayasamız, Anayasa Mahkemesi'nce bir yasanın veya yasa kuralının iptali halinde benzeri bir yasa veya yasa kuralının talep olmadan kendiliğinden incelenip iptaline imkan tanımamaktadır.

Daha önce bazı örneklerde gördüğümüz gibi Yetki Yasası iptal edilmesine rağmen bu Yasaya dayanılarak çıkarılan bir çok KHK dava edilmediği için yürürlüktedir. Bu durum iptal öncesinde çıkarılan KHK'lerin Anayasa'ya aykırılık yönünden herhangi bir rahatsızlık yaratmadığı gerçeğini göstermektedir.

Yukarıdaki nedenlerle iptal kararını, yetki yasasının iptaline dayandıran ve her yönüyle Anayasa'ya uygunluk incelemesine yer vermeyen iptal gerekçesine katılmıyoruz.

II- İptal kararının bir bölümüne katılma gerekçesi :

Anayasa'nın 161. maddesine göre devletin ve (kamu iktisadi teşebbüsleri dışında kalan) bütün kamu tüzel kişilerin harcamaları yıllık bütçelerle yapılır.

160. maddeye göre Genel ve Katma bütçeli idarelerin gelir ve giderleri ile malları TBMM adına Sayıştay'ca denetlenir.

87. maddede ise, Kanun biçiminde oluşan bütçeler yapma ve kabul etme görevi TBMM'ne aittir.

Anayasa'nın Devlet harcamalarını düzenleyen bu üç maddesi, Devletin malî yapısının temelini oluşturur.

KİT istisnası dışında, bütün Devlet gelirleri ve giderleri bütçede görülmelidir. Devlet gelirlerini yasalaştırmak ve bunların bütçe yılı içinde toplanmasına ve harcanmasına izin vermek TBMM varlık nedenlerindendir ve hiçbir organa devredilemez.

Bütçe harcamalarının en önemli bir bölümünü personel harcamaları teşkil eder. Personel harcamaları ise kamu görevlilerine ödenecek aylıkların ağırlıklı olduğu bir harcama bölümüdür.

Personelle ilgili yasalar ve personel istihdamına izin veren kadro yasaları, bütçe harcama kalemleri olarak mutlaka yasa biçiminde düzenlenmelidirler.

Yekti yasaları ile kamu personeline ait harcamalar ve kadro tahsisine ilişkin düzenleme yapma yetkisi KHKlerle Bakanlar Kuruluna bırakılamaz. Yetki Kanunlarında personelle ilgili olarak verilen yetkiler, harcama kalemleri veya yeni personel kadroları ihdası biçiminde yorumlanamaz.

Bu nedenlerle KHK'nin kamu personeline yeni özlük haklar tanıyan ve personel kadrosu ihdas eden bölümlerini Anayasa'nın 87., 160 ve 161. maddelerine aykırı buluyor ve ilgili bölümün iptaline bu gerekçelerle katılıyoruz. Ancak KHK'nin bu hükümleri dışında kalan kuruluş, görev ve yetki ile ilgili düzenlemelerinin iptaline de karşıyız.

Başkanvekili
Güven DİNÇER

Üye
Lütfi F. TUNCEL

KARŞIOY GEREKÇESİ

Esas Sayısı : 1994/55

Karar Sayısı : 1994/50

Çoğunluk gerekçesinde özetle; 3990 sayılı Yetki Yasası iptal edilmiş olduğundan buna dayanılarak çıkarılmış KHK'lerinde yasal dayanağı kalmayacağından esasın incelenmesine geçmeden iptali gerekir denilmektedir.

Dava konusu KHK'nin esasına geçilerek Anayasal denetimi yapılmalı idi. Salt "yasal dayanağı kalmadığı gerekçesinden" hareketle esasa geçmeden Anayasa'ya aykırı görüp iptal etmek mümkün değildir.

KHK'ler Anayasa'nın 91. maddesi gereğince yetki yasasında belirtilen çerçeve içinde çıkarılabilir. Yani KHK'yi çıkarma yetkisi bu yasa ile verilir. KHK'nin çıktığı tarihte yetki yasası yürürlükte olduğuna, yani buna dayanarak çıkarıldığına göre "yasal dayanaktan yoksundur" demek hukuka uygun düşmez. KHK hukuk alemine çıktığı tarihte yetki yasası var mıdır yok mudur buna bakılmalıdır. Yetki Yasası, KHK'ye bu hayatiyeti verdikten sonra onun yürürlükten kaldırılması, süresinin sona ermesi KHK'nin yasal dayanaktan yoksun kaldığı anlamına gelemmez.

Aynı durum Yetki Yasasının Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmesi halinde de devam eder. "Dayanak" yönünden, bir yasanın yürürlükten kaldırılması, süresinin sona ermesi ya da iptal edilmesi arasında hiç bir fark yoktur. Bu üç halde de sonuçta yasa varmışcasına hukukî tasarruflarda bulunulamaz. Ama yasa sona ermeden evvel doğan hukukî neticeler hayattadır ve varlığını devam ettirirler.

Ancak bu yasalara dayanılarak yapılan tasarruflar hakkında hukuka aykırılık gerekçesi ile dava açılmışsa yasal dayanak yönünden değil, esastan inceleme yapılarak varsa aykırılık iptal edilir.

Yetki Yasası esastan Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmiştir. Konusu, amacı, kapsamı ve ilkeleri yönünden tesbit edilen anayasal aykırılıklar ilgili KHK'leri de mutlaka etkiler. Yetki Yasasının belirtilen unsurlarındaki bu aykırılıklar KHK'lere intikal eder. Ama bu aykırılık "Yasal Dayanak" gibi şekli değil esasa ilişkin bir aykırılıktır. Bu da ancak KHK'nin esasına geçilerek yapılacak bir inceleme sonunda tesbit edilebilir.

Yetki Yasası'nın iptali nedeniyle KHK'nin yasal dayanağının kalmadığını söylemek, iptal kararının etkisini KHK'nin hukuk alanına çıktığı tarihe kadar çekmek anlamını taşır. Böyle bir anlayışa Anayasa'nın 153. maddesindeki iptal kararlarının geriye yürüyemeyeceği ilkesi izin vermez.

Esas Sayısı : 1994/55
Karar Sayısı : 1994/50

Bu nedenle KHK'nin esasının incelenmesine geçmeden sadece "Yasal Dayanaktan Yoksun Kalması" sebebine dayalı bir Anayasa'ya aykırılık gerekçesine katılmıyoruz.

Üye

Haşim KILIÇ

Üye

Sacit ADALI